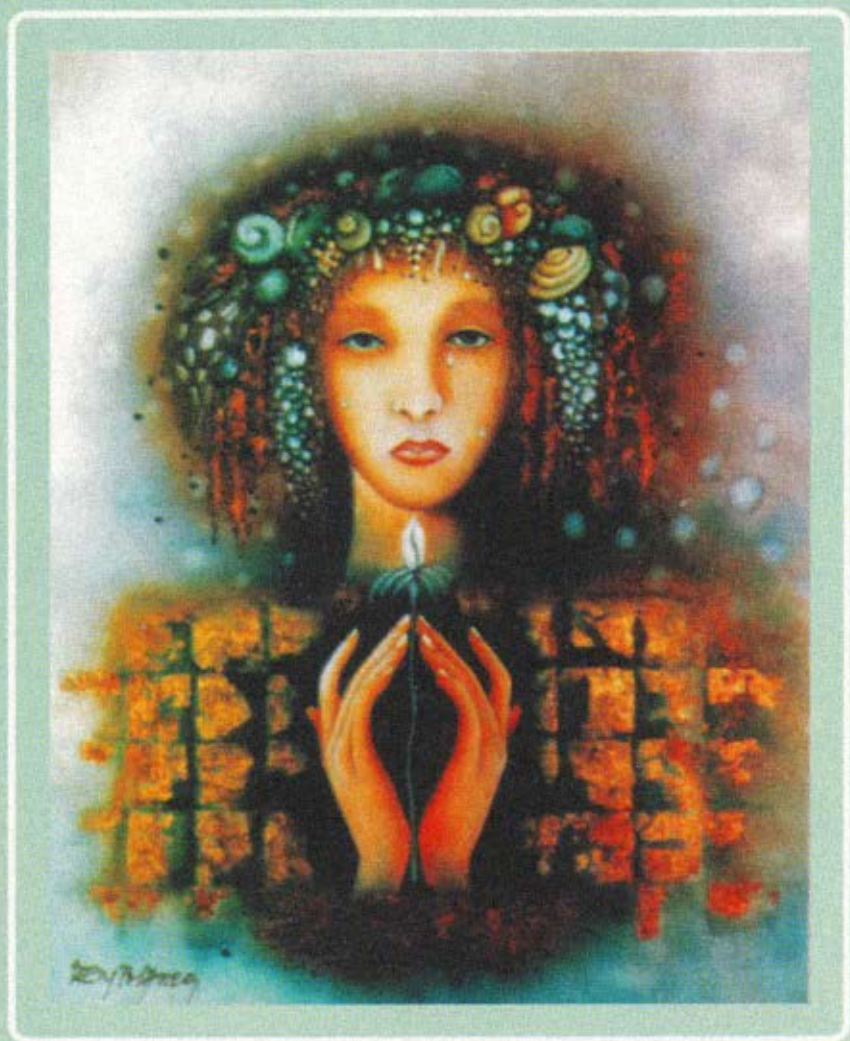

Josip Strugar

***TI SI MOJA PESEM
LJUBEZEN MOJA***

Josip Strugar

TI SI MOJA PESEM
LJUBEZEN MOJA

Zagreb, 2006

Josip Strugar, 2000

Ti si moja pesem ljubezen moja

S hrvaščine prevedel

Marjan Horn

Založnik:

Kulturno prosvetno društvo
Slovenski dom- Zagreb

Recenzija in spremna beseda:
Ana Ivelja, prof.

Lektor:

Andreja Ponikvar, prof.

Likovna obdelava:

Irena Polanec

Dajana Riss

Darja Lobnikar Levak

Grafična obdelava in tisk:

Nex-press, Zagreb, Oporovečka 101
in Josip Strugar

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb

UDK 821.163.42-1=163.6

Strugar Josip

Ti si moja pesen ljubezen moja / Josip Strugar;
s hrvaščine prevedel Marjan Horn - Zagreb
Kulturno-prosvetno društvo Slovenski dom, 2006.

ISBN 953-97996-3-5

460511013

ISBN 953-97996-3-5

PESNIŠKI IZRAZ JOSIPA STRUGARJA

Pesniški izraz Josipa Strugarja nam predstavlja posebno pesniško osebnost. To je srečanje s pesnikom globokega lirskega doživetja, redke iskrenosti, enostavnega izražanja čustev in osebnih razpoloženj, brez patetike in sofisticiranosti. V moderni liriki je težko najti tako polno senzibilnost, pa vendar brez erotike v vulgarnem smislu. Nekateri menijo, da so napredni (in mnogi jih kot takšne tudi dojemajo), če najgloblje občutke in misli izražajo v uličnem jeziku. Vendar pa ljubezen in globoki občutki ne trpijo vulgarnosti. Njih niso naučili, da je ljubezen najbolj vzvišeno čustvo, ki ga človek lahko goji do drugih. To je božanski izraz v človeškem bitju.

Josip Strugar je trubadur modernega časa. Svoji Juliji, Lavri ali Dulcineji kot pravi trubadur izraža svoj čustveni svet skozi bogastvo svoje domišljije in na iskren in preprost način. Za njega je ljubezen osnovna moč življenja - brez namembnosti, brez pretiranega erosa in brez nesmiselnosti.

S prefinjenim občutkom za mero prodira v nianse čustvenega. Bogastvo doživetega je spodbuda za pesniško sanjarjenje Josipa Strugarja. To izraža v številnih pesmih: Močna, Vrezano ime, In rodila se je ljubezen, Ti si moja pesem, Ljubezen moja in drugih.

Včasih zna biti tudi posmehljiv na račun taščine, kot na primer v pesmih Samo da izgleda noro in Meni ne verjamejo, kar je pravzaprav dokaz, da ni teme, o kateri pesnik ne bi mogel napisati pesem, če je pravi pesnik.

Te pesmi niso bežno «preslikovanje življenja», ampak so izraz globoke potrebe, da se doživetja ali opazovanja izrazijo v pesniški obliki, s pesniškim jezikoslovjem. Pesem se pesniku rojeva, ona se preprosto zgodi. Od nje se ne moremo zbežati, če obstaja potreba, ki je lahko le prirojena - naravna, ker se to božansko darilo mora imeti v sebi, tega se ne da lahko pridobiti ali naučiti.

Lahko bi parafrazirali modri filozofski izraz: «Mislim, torej obstajam» (Descartes: Cogito, ergo sum) v: «Pojem, torej obstajam!»

Na prvi pogled banalne drobtinice ženejo in dajejo pesniku vzpodbudo. Navdihujejo zaljubljenca, ker one pomenijo življenje. Po tem «znaku življenja» in enostavnosti lahko te pesmi primerjamo s francoskimi šansonami Jacquesa Brela. Liričnost in čustveni naboj sta osnovna moč, ki vzbujata razpoloženje - srečno in tesnobno, optimistično ali boleče razočaranje.

V njegovem pesniškem izrazu so prisotni strnjenost, dogodki iz preteklosti, preprostost, govorništvo, nagnjenost k atributom, kar označuje romantično zanesenost. Saj, kakšna pa bi to bila ljubezen brez zanesenosti?

Njegova poezija je izrazito moderna, ker ne pripada vzorcem, niti je dana v klišeih. Tukaj ni prisilne oblike, ampak je oblika svobodna. Pogosto je prisotna rima, za pesnika Josipa Strugarja zaželena, ker poeziji daje spevnost, k čemur on kot vsak pravi pesnik tudi teži.

Zato v njegovih pesmih prepoznavamo sebe in svoj svet dajanja. Pesnik nam postaja prepoznaven in zato blizek. S svojim prefinjenim pesniškim izrazom nas vključuje v svoj svet, s čimer postanemo udeleženci v njegovem poetskem bratstvu in nam v našem odtujenem svetu nudi navdih in upanje v boljši svet.

Ta zbirka je dokaz, da je «ljubezen kaplja nebeške lepote, ki jo Nebo kane v kelih življenja, da mu zasladi grenkobo»,

Mogoče bo nekdo dejal, da je ljubezen vedno opevana in da se tu ne more dodati nič novega. Vendar pa.... vsak človek je osebnost, to pa je tudi vsak pesnik. Vsi doživljamo in pišemo podobno, čeprav vsak na svoj edinstven in neponovljiv način. Ljubezenske poezije je bilo od kar pomnimo in tako bo tudi v prihodnje, dokler bo živel zadnji človek in dokler bo ljubil. Navkljub vsem tehničnim dosežkom, odkritjem, letenju v vesolje in navkljub v vsem prisotne izprijenosti verjemimo v ljubezen in v poezijo življenja in ustvarjanja. Ta pesniška zbirka nas v to lahko dodatno prepriča, prepričali pa se bodo tudi tisti, ki jo bodo brali. Stara resnica je, da se najbolj potrjujemo skozi ljubezen - kaj, koga in kako ljubimo!

Pesnik Josip Strugar je na svoj način obogatil svojo in našo vizijo lepote v svetu, v katerem živimo!

Ana Ivelja, prof.
V Zagrebu, maj 2000

ŠE NEKAJ BESED ZALOŽNIKA

Slovenski dom, Kulturno prosvetno društvo v Zagrebu, razvija zelo širok spekter dejavnosti na tem področju. Med drugim organizira številna srečanja umetnikov in izvajalcev dramskih, glasbenih, književnih in likovnih vsebin. Na ta način omogoča nastope umetnikom iz vrst lastnega članstva, pa tudi zunanjih sodelavcev v hrvaščini. Plodno delovanje je tudi na področju poetske in lirske besede. Slovenski dom podpira delovanje ljubiteljev in ustvarjalcev teh umetnosti in omogoča tiskanje beletristike, poezije, proze in tudi drugih književnih zvrsti, kot so tiskane izdaje, prevodi, slikarstvo, potopisi in drugo. Slovenski dom tako uresničuje svojo nalogo bogatenja življenja svojih članov in drugih slovenskih državljanov. Poleg tega iz vrst svojega članstva afirmira nadarjene posameznike, ki s svojimi nastopi polepšujejo naš vsakdanjik.

In prav eden izmed takšnih posameznikov je bil tudi naš član Marjan Horn, pisec poezije, lirike, esejev, proze, zabavnih dovtipov, šal in humorja. Med drugim je prevedel s hrvaščine v slovenščino zbirko pesmi Josipa Strugarja, prav tako člana našega doma.

V želji, da ob prvi obletnici njegove smrti obeležimo spomin na našega Marjana v sklopu in obsegu njegovega celokupnega prispevka pisani besedi, Slovenski dom skupaj z Josipom Strugarjem, avtorjem pesmi, izdajata prevod te zbirke.

JOSIP STRUGAR je rojen v Žlebini, v bližini Virovitice. Še v gimnazijskih dneh je rad odhajal v virovitiško gledališče in se tam učil lepote poetične besede. Vedno poudarja hvaležnost svojim učiteljem in profesorjem, ki so pogosto zahtevali učenje, pesmi «na pamet». Posamezne kitice pesmi še danes rad recitira. Navduševal se je nad poezijo znanih domačih in svetovnih pesnikov, od katerih dele pesmi včasih recitira v ožjem življenjskem okolju.

Skozi življenje svoje pesmi ni ohranil, ker, kot pravi, ni razmišljal o tem, da bi jih tiskal. Vendar pa je začel v preteklih desetih letih svoje pesmi zapisovati v upanju, da jih bo nekoč objavil.

Sodeluje v združenju pesnikov «August Šenoa», kjer najde svoje zadovoljstvo, s tem pa hkrati potrjuje svojo ljubezen do pesništva, dokaz tega pa je tudi ta izdaja njegove zbirke pesmi.

Avtor bralcu!

Veselilo bi me, če bi bralci razumeli vsebino mojih pesmi in se našli v njih. Prav zato sem se odločil natisniti pesmi, da bi bralcem morda ponudil užitek in jim obogatil znanje o življenju. Srečen bom, če se bom s svojimi pesmimi dotaknil duše ali srca svojih bralcev in jih vrnil v čas preživete ali sedaj trajajoče ljubezni. Še bolj srečen pa bi bil, če bi nekemu pričaral vizijo ljubezni i ljubljenja. Naključje je hotelo da sta slikarka, Slovenke, Irena Polanec in Darja Lobnikar Lovak svojim slikarskim umetniškim opusom obogatile to zbirko s katero je bralec dobil še močnejše doživetje pa im se na taj način zahvaljujem. Zahvalen sam tudi upravi Slovenskega doma v Zagrebu, kaj so mi omogočili tiskanje te zbirke. Uživajte v pesmih in slikah!

KJE SO MIMOZE MOJE

So moje mimoze še vedno v Tvoji vazi,
ali so tu nekje ob Tebi?
Morda se na njih nabira prah,
ko v šopku visijo na zidu?
Povej mi, povej!

Kako so cvetovi bili lepi, rumeni,
ljubezen so najino skrivali Tebi in meni.
Morda je listje odpadlo
in nežno zelene barve več videti ni.
Kajti vejice suhe zdaj štejejo leta.
Povej mi, povej!

Kadar se nanje ozre Ti oko,
se spomniš, v ljubezni bilo je lepo!
Približaj se jim, se jih s prstom dotakni,
k njim skloni glavo,
jih nežno poljubi, prahu ne otresi,
se v vzdihu nasmehni
in povej mi, povej!

Ti solza kdaj oko orosi?
Ali pri srcu te kdaj zaboli?
V ljubezni se večkrat tudi to zgodi
zaradi njih, le zaradi njih.
Zdaj to mi povej, povej!

Le kje so te mimoze moje?
Na zidu, v srcu ali duši Tvoji?
Ali pa jih ni?
Sprejela drugega si cvetje v srce svoje
in pozabila si na te mimoze moje.

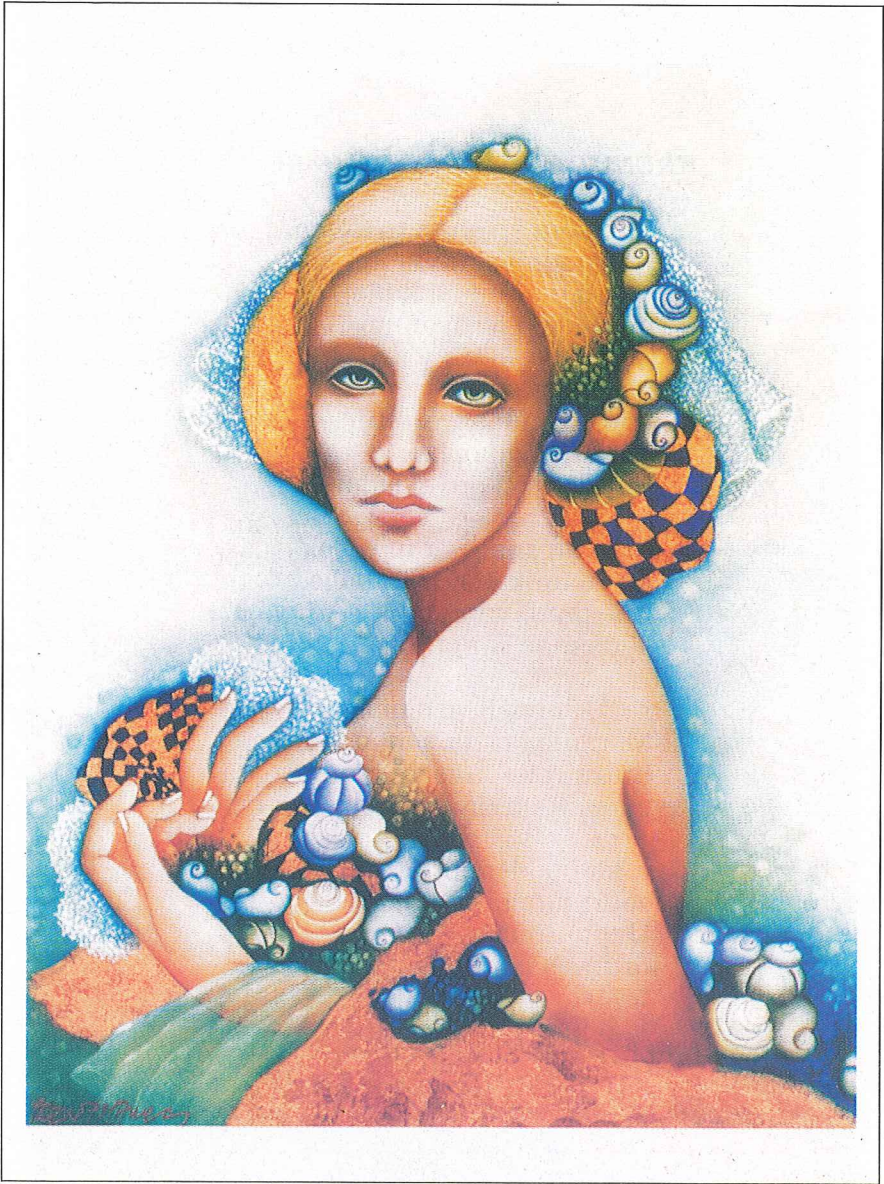
PREBUDIL BOM LJUBEZEN TVOJO

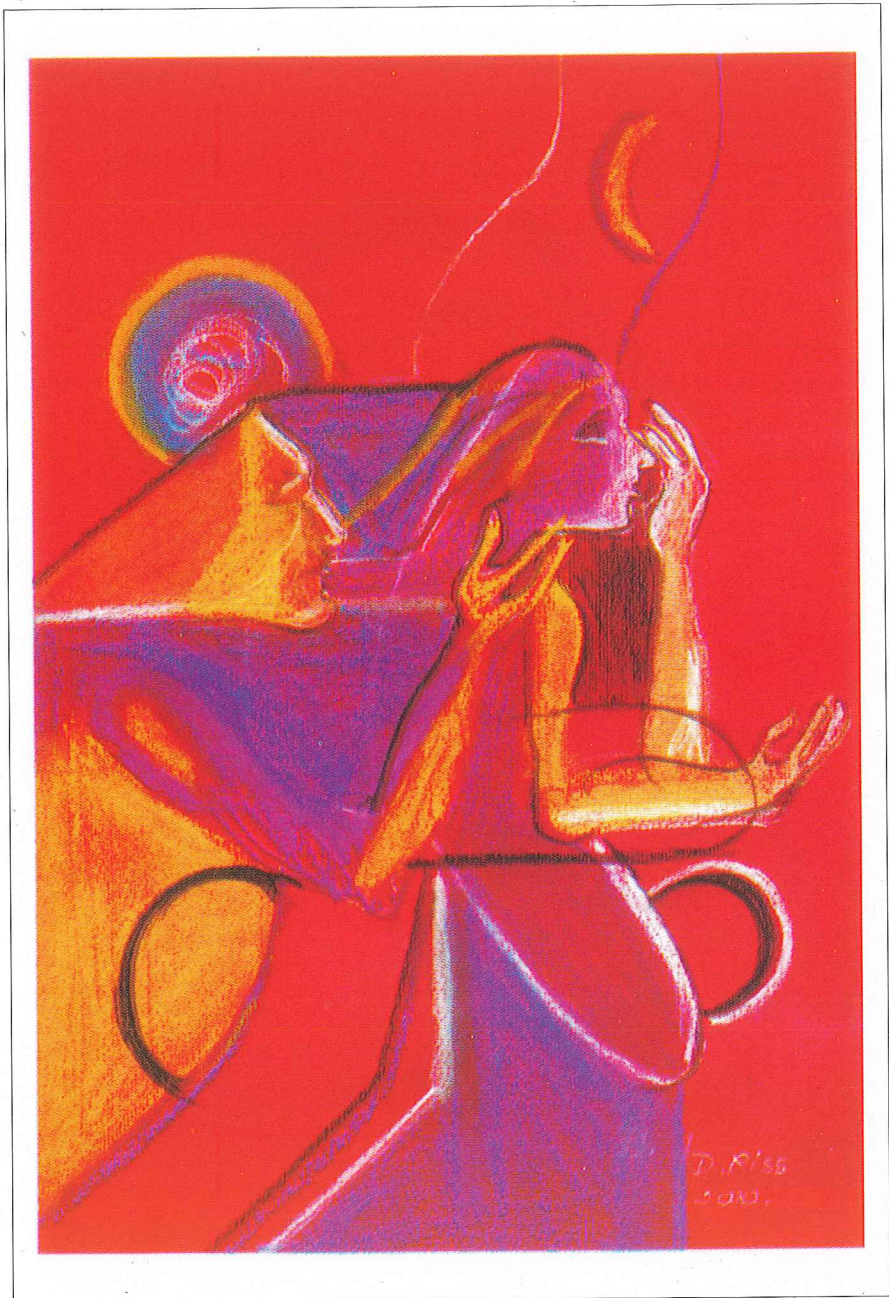
Nekoč, ko prvič sem te srečal,
zanelila si v meni žar,
a zdaj Te ni, le mala iskra
globoko v mojem srcu tli.

Ne vem, če bil le moj privid je,
mogoče so želje bile,
lahko bile so tudi sanje,
že zdavnaj izgubljene?

No, moram se rešiti črva,
ki dolgo grize mi srce,
veš, moja je edina želja,
da bi živel samo za Te.

Razpihal ogenj bom iz iskre,
ki v mojem srcu vedno tli,
prebudil bom ljubezen v Tebi,
naj ona le za me gori.

JUTRI POJDEM K NJEJ

Strah me muči in tesnoba,
to ljubezni je tegoba.
Jutri k njej jaz moram iti,
brez nje več mi ni živeti.

Nisem za nobeno rabo,
ves sem izmučen in zaspan,
v duši se počutim slabo,
to preživljam že vsak dan.

Moči nimam, niti volje,
ne vem, kdaj kaj boljše bo,
vem le, da me v dolgi noči
žalost spet pestila bo.

Drugega več v mislih nimam,
le da moram tja do nje,
zgodaj zjutraj se odpravim,
to veleva mi srce.

Zjutraj pa, pred svitom zarje,
zadrhtelo bo srce
in v trenutku vse bo mimo,
zopet poln bom moči,
ko pred njo se bom pojavil,
zopet vedrih bom oči.

TI SI MOJA PESEM, O LJUBEZEN MOJA

Ti si moja pesem, Ti, prav Ti,
najlepša, največja, najdražja.

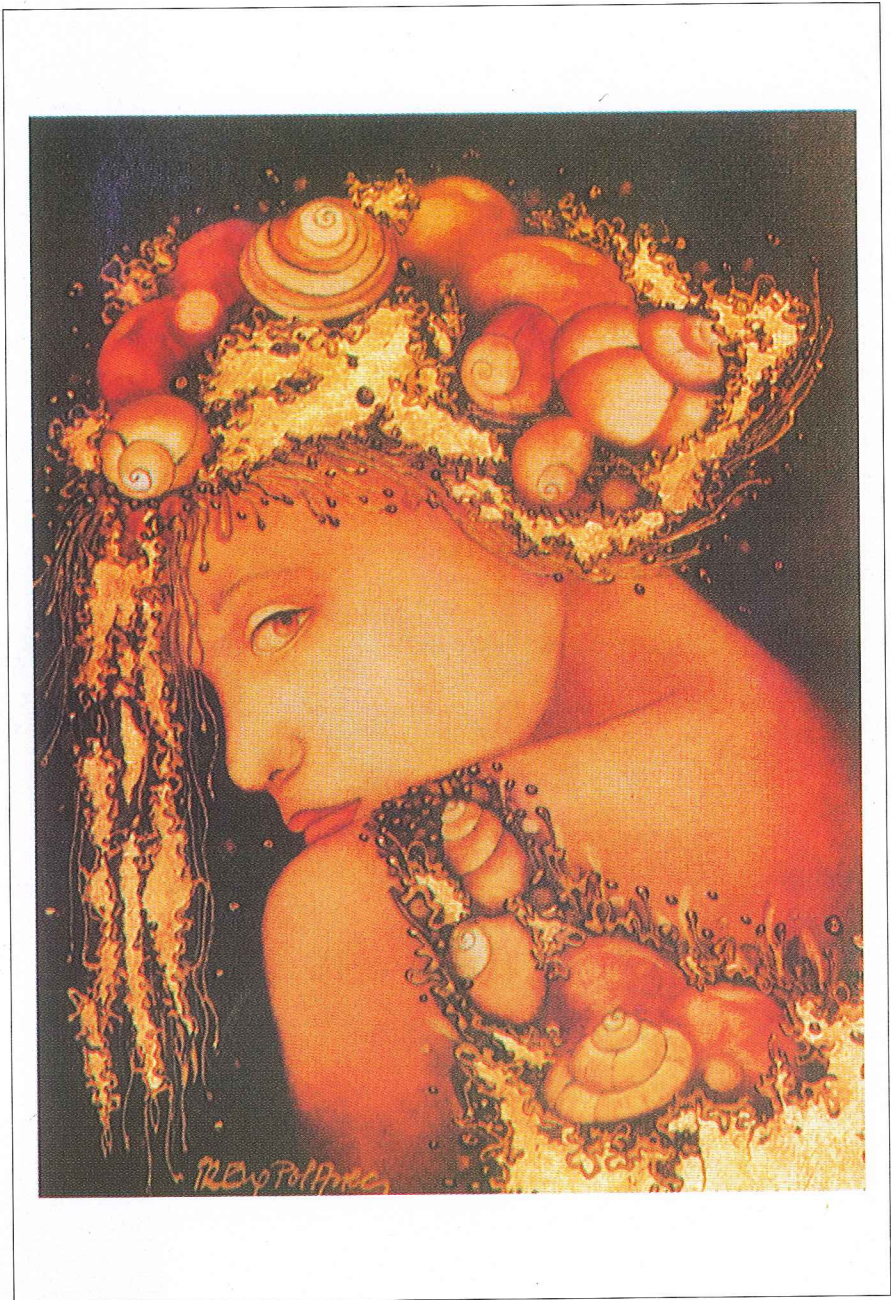
Pesem si nad pesmimi.
Pesem mojih sanj.
Pesem mojih pesmi.
Pojem Te, govorim in kličem Te,
o, najlepša pesem moja!

Moja pesem, vtkana si v meni.
Pesem nežnosti, lepote.
Pesem mojega imena.
Pesem najinih poti,
pričakovanj, strahu in nade.
Pesem srečnih dni.

Občudujem Te, pesem moja.
Poslušam vzdih in hlipanje Tvojih stihov.
In ljubim Te.
Pesem moja!
Pesem ljubkih besed in lepega sloga.

Poznam, pesem, Tvoje glasove,
saj Ti si človek, žena.
Ti pesem si ljubezni moje,
za moje življenje, za najine čase.

RES LEP JE TVOJ POGLED

Nekaj prekrasnega Tvoj je pogled,
res tako mil je ter ljubeč in drag,
vsakemu blizek, pristen in lep,
da v srcih naših ostaja mu sled.

On je živa iskra ognja,
ki nam v srcu zagori
pa nas buri in izziva
in še upe nam budi.

Kaj Te sram je? Kaj ga skrivaš?
Daj, podari mi nasmeh,
saj dovolj topline najde
v Tvojih lepih se očeh.

Tvoj pogled je kot uganka,
zapeljiv je kakor sen,
o, da na očeh bi mojih
se ustavil vsaj za tren.

Nič ne maraj! Kljubovalno
išči srečo spet in spet,
kajti jaz Ti moram reči:
res prelep je Tvoj pogled.

PRIHAJAM K TEBI

Na poti sem, draga, in k Tebi hitim,
verjemi, da jaz le za Tebe živim.

Tja vodi me nada, le Tebe želim,
nestrpen sem, čutim, da skoraj norim.

Vse bolj sem vznurjen, me v prsih tišči,
srce podrhtava, da vse me boli.

Ves sem raztresen, to pač dobro ni,
oči mi žarijo, mi pamet blede.

Vzdržal bom, vem, da še upanje je,
ko Tebe bom videl, minilo bo vse.

Te more končane takrat bodo vse,
za pravo zdravilo ljubezen le ve.

Z vsakim korakom sem Tebi vse bližje,
srce, utripaj zdaj tišje, no, tišje!

POPELJAL TE BOM DRAGA

Popeljal te bom, draga moja,
na življenja srečno pot,
tam med cvetnimi stezami
našla srečo boš povsod.

Kot usoda je hotela,
v kraj te jaz popeljal bom,
kjer nekoč bova zgradila
najin ljubi, dragi dom.

Naj življenje, draga moja,
meni zdaj za pričo bo,
da s seboj te bom popeljal,
ker obljubil sem tako.

VZPLAMTELA JE LJUBEZEN

Ujel sem Tvoj pogled,
oči so zablestele.

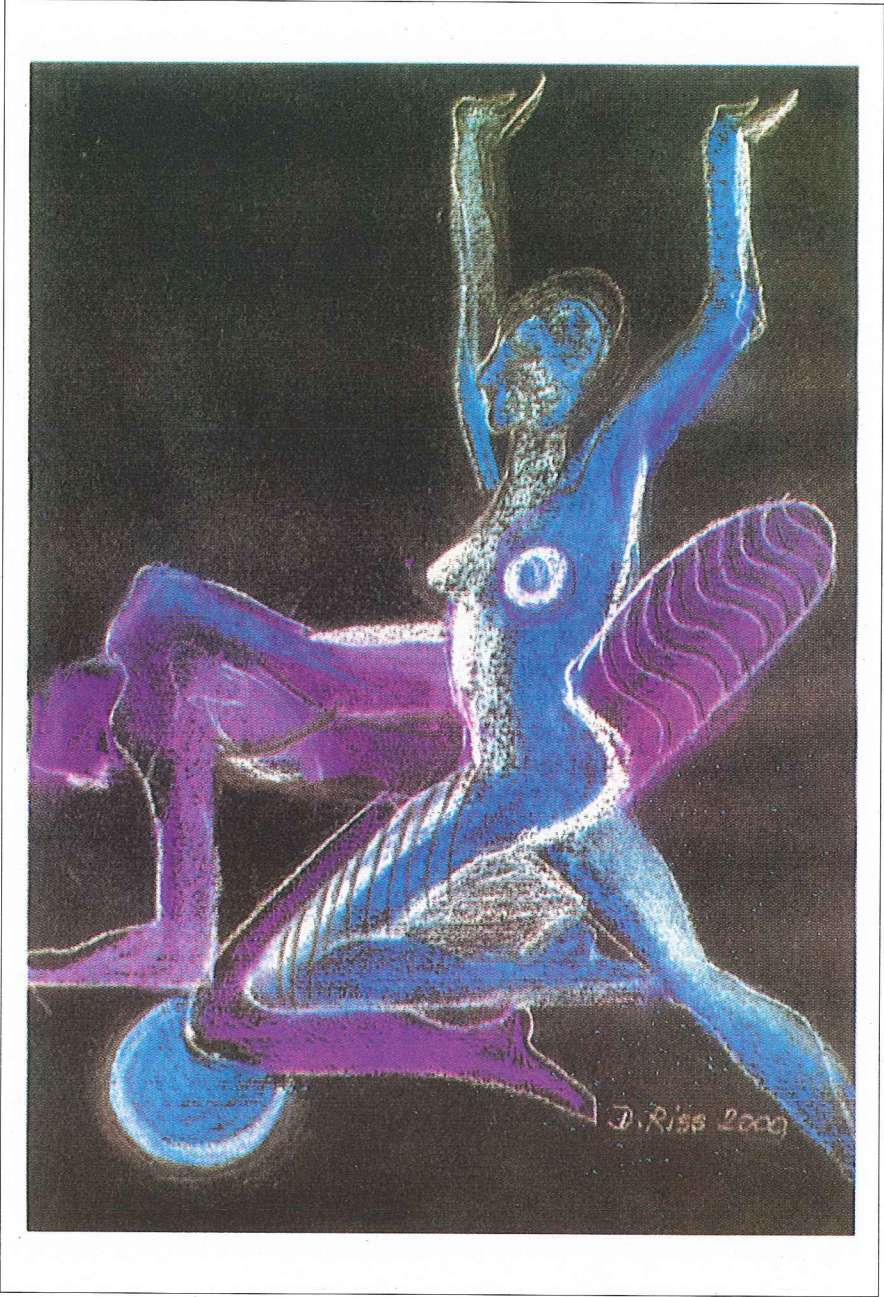
Si dala mi nasmeh
in jaz sem ga sprejel.

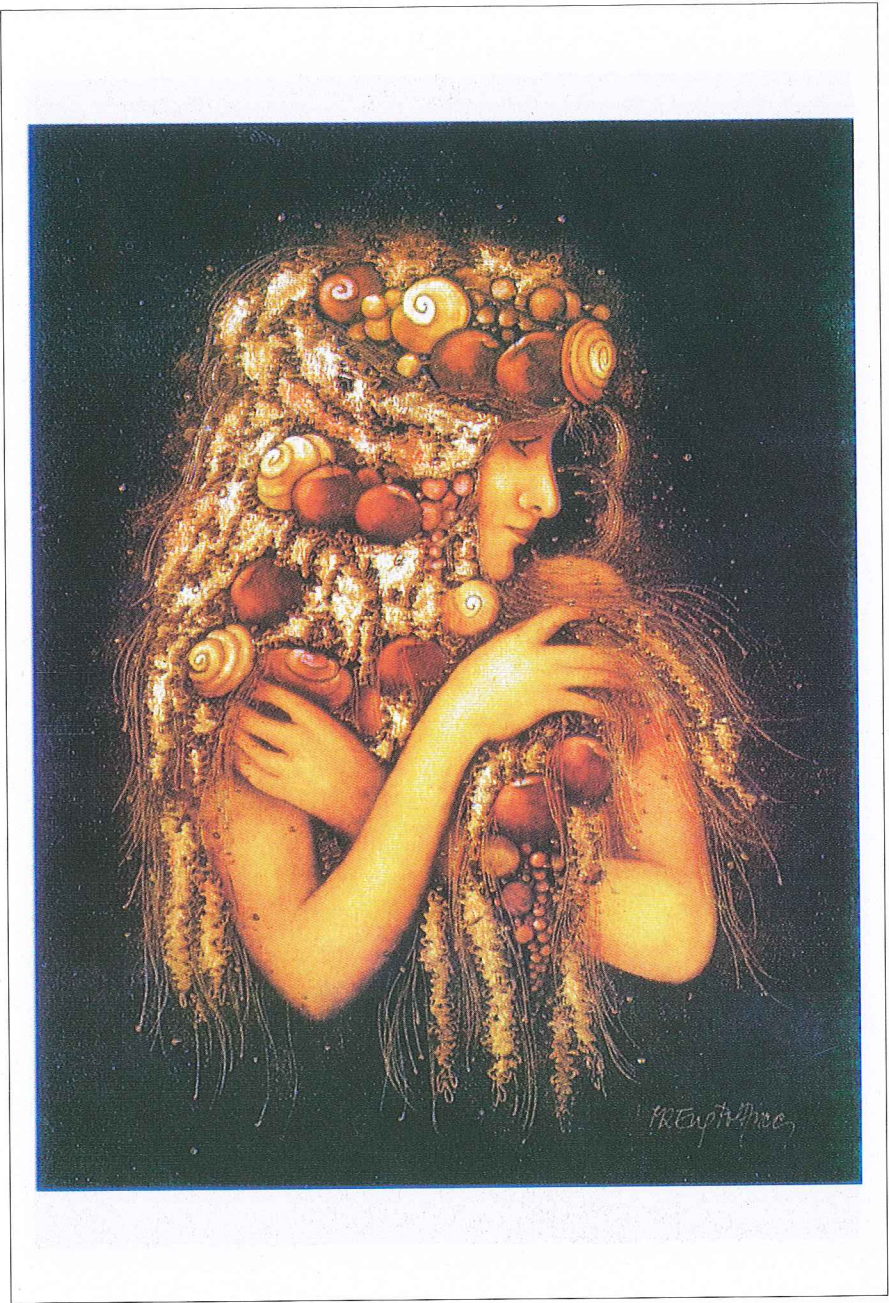
Si Ti mi pristopila,
srčno sem Te objel.

Si dala mi poljub,
in jaz sem poljubil Te.

Vzplamtela je ljubezen,
nenadoma, iskreno.

Pa naj zdaj še kdo reče,
zaljubljena da nisva.

BODI MOJA

Jaz nisem človek poln slave,
besed velikih in obljub,
da Tebi bajke bi govoril,
o sreči sanjal, kakor v snu.

Res, pravzaprav ničesar nimam,
le sebe in besedi dve,
nič drugega Ti jaz ne nudim,
le to, kar moje so želje.

In vse, kar Ti lahko ponudim,
to kratki sta besedi dve:
BODI MOJA!

RAD BIL BI TVOJ

Reci mi nekaj, mi s kretnjo pokaži,
da sem od drugih jaz Tebi dražji.
Ničesar mi nisi pokazala še,
vem, da do mene prav malo Ti je.

Pokloni mi pozornosti vsaj malo sedaj,
ker Tebi prav rad srce svoje bi dal.
In Tvoj sopotnik bi hotel biti,
rad Te imam, ne morem to skriti.

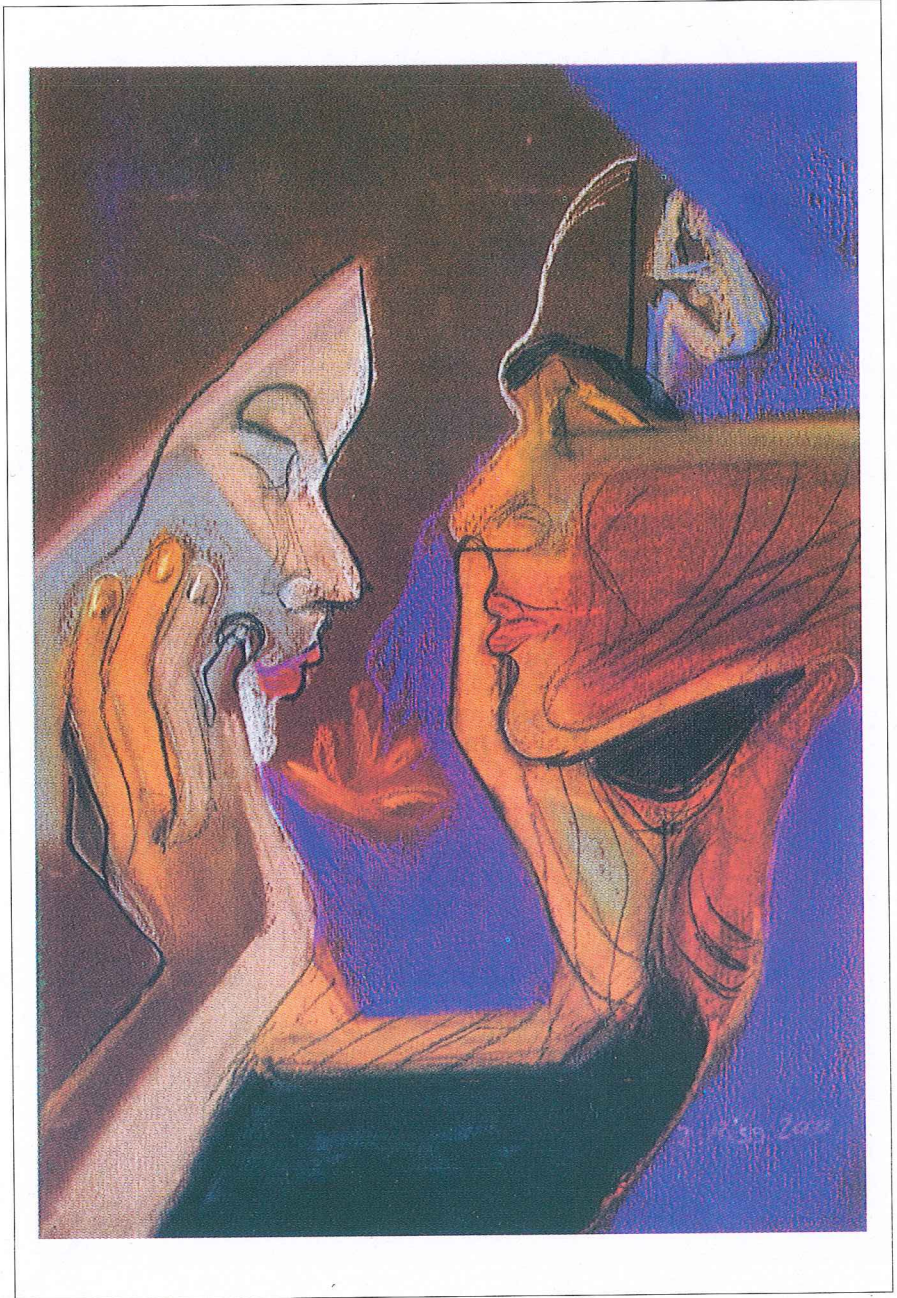
Moja ljubezen naj Te ne moti,
saj me imaš, držiš me v roki.
Moje so želje, ki vedno jih sanjam,
da Te objamem, poljubim, osvajam.

Nekoč bom res Tvoj, srce tako upa,
hrepeni duša, razum pa mi peša.
Pred drugimi nič več ne morem prikriti,
da Te res ljubim, da Tvoj želim biti.

Aranje Isomishan Jorale

REKLA SI, DA ME LJUBIŠ, REKLA SI,
DA RADA ME IMAS

Neštetokrat si rekla,
da rada me imaš,
to je srce velelo,
čeprav me ne poznaš.

Ti veš, da nisem cesar
in prav tako ne kralj
pa tudi ne berač.

In razbojnik nisem
in ne potepuh.

No, končno, kdo sem?

Ujetnik Tvojega srca,
to sem jaz. Pa da!

PRILOŽNOST ZA NAJINO LJUBEZEN

Vznemirila srce si moje,
zdi se mi, da jaz sem Tvoje.
Daj mi roko, stopi bližje,
naredi le koraka dva,
priložnost je za oba.

Si nezaupljiva, samosvoja,
pomembne so le misli Tvoje.
Zdaj razmisli, se odloči.
Priložnosti enake, le verjemi to,
ne za Tebe, ne za mene,
ne za naju dva ne bo.

Midva pa sva iznad želja,
daleč še od upov, nad,
a ljubezen se prebuja
in prav zdaj priložnost je,
prava, kot še ni bila.

Ne, ne kockaj se z življenjem,
vedi: nimaš vedno prav,
sreča že je tu za naju,
mar ne vidiš?
Priložnost to je za oba.

Le sprejmiva kakor stvarnost
priložnost to za oba,
v življenju je le ena prava,
druga nič več ne velja.

MOJE SRCE, TVOJE SRCE

Srce bi moje zamenjal za Tvoje.
Se strinjaš, veš v čem je bit?
Čutiš? Obema enak je utrip.

Zakaj bi Ti dala svoje srce,
ko zdavnaj Tvoje imela sem že?

Ti si enako imel srca dva,
mila in draga oba sta bila.
Srci dve sta se združili,
tako štiri sva dobila.

...

Srce nikoli ni samo naše,
drugi nam ga dajo in vzamejo!

LJUBIM NJENE ROKE

Ljubim njene roke bele
nežne in omiljene,
pomembne niso tuje misli,
kaj se dogodilo je.

Imam jih rad iz vsega srca,
ne vem, kako še meni bo,
takrat, ko sanjal o teh rokah njenih
bom zares lepo.

Na njenih dolgih, vitkih prstih
blesti se danes lep okras,
me to ne moti, saj je žena,
naj nosi bogat prstan zlat.

Rad bil bi nekakšen prerok,
da bral usodo bi z dlani,
tako izvedel bi lahko,
le kdo ljubezen njena bo.

Nihče ne ve, tu dvoma ni,
kaj skriva v mislih tale žena.
Ko roke šle bodo v objem,
spoznana bo ljubezen njena.

Za žulje pa roke te niso,
za težko breme tudi ne,
le nežnost lahko nam dajo,
kot jo otroku daje mati.

Zato želim si njenih rok,
ki krvni burijo obtok.
Naj bodo vedno takšne,
lepe kot izmišljene.

IMENI SVA SI IZBRALA

Ko prvič sva se srečala,
v očeh blestel je vroči žar,
sva na imeni pozabila,
le skrila nisva jih nikdar,
bila drug drugemu sva dar.

Te nisem klical po imenu,
tedaj ti važno ni bilo,
izgovorila nisi moje,
molče sva rekla si tako.

No, kar naenkrat sva zastala:
Kje najini imeni sta?
Oba zdaj morava ju reči,
ne bi brez njiju se razšla.

Tako, na najino veselje,
izrekla sva imeni svoji,
ime le eno sva si dala,
bilo je to "Ljubezen moja".

DAJ MI TA POLJUB

Daj mi poljubček, ne bodi skopa,
poljubov raznih kar cela je vrsta.

Naj za začetek bo nežen in tih,
kot melodija, kot najlepši stih.

Naj čvrst bo, močno me k sebi privij,
da v strasti njegovi zavrela bo kri.

Lahko je zanosen, lahko je iskren,
veš, da za takega lahek sem plen.

Rad takega imam, da zastane mi dih,
glasen, zvoneč, lahko tudi plah.

Pa tisti strasten, ko ves se topim,
ko v slasti njegovi samo zamižim.

Daj jih po vrsti, ker rad imam vse,
čutim, da strastno mi bije srce.

Rad bil bi skromen, povem pa ti to:
dober je eden, še boljše njih sto!

Nikar jih ne šteje, saj ni važen zbir,
za najina srca pa so eliksir.

Lahko so sladki, dolgi, kratki,
glasni, tihi, sramežljivi,
fini, vreli, izgubljeni,
vsi so prav pri srcu meni.

Spominjam se vedno rad tistega dne,
ko midva sva prvič poljubila se.

VEČNOST IN MIDVA

Vem. Nobena stvar
na svetu ni večna,
vse se menja.
In vse se bo spremenilo.
In midva in svet.

In najina ljubezen.
In če tako mora biti,
naj bo še večja, še lepša.

LJUBEČ TEBE, VZLJUBIL SEM OSTALO

Vzljubil sem Tvojo hišo, okna, ulico in mesto,
kraje, kjer si odraščala, in Tvoj hišni prag.

Vzljubil sem Tvoje slike, vazo s cvetjem,
obešalnik in vitrino ter staro stensko uro.

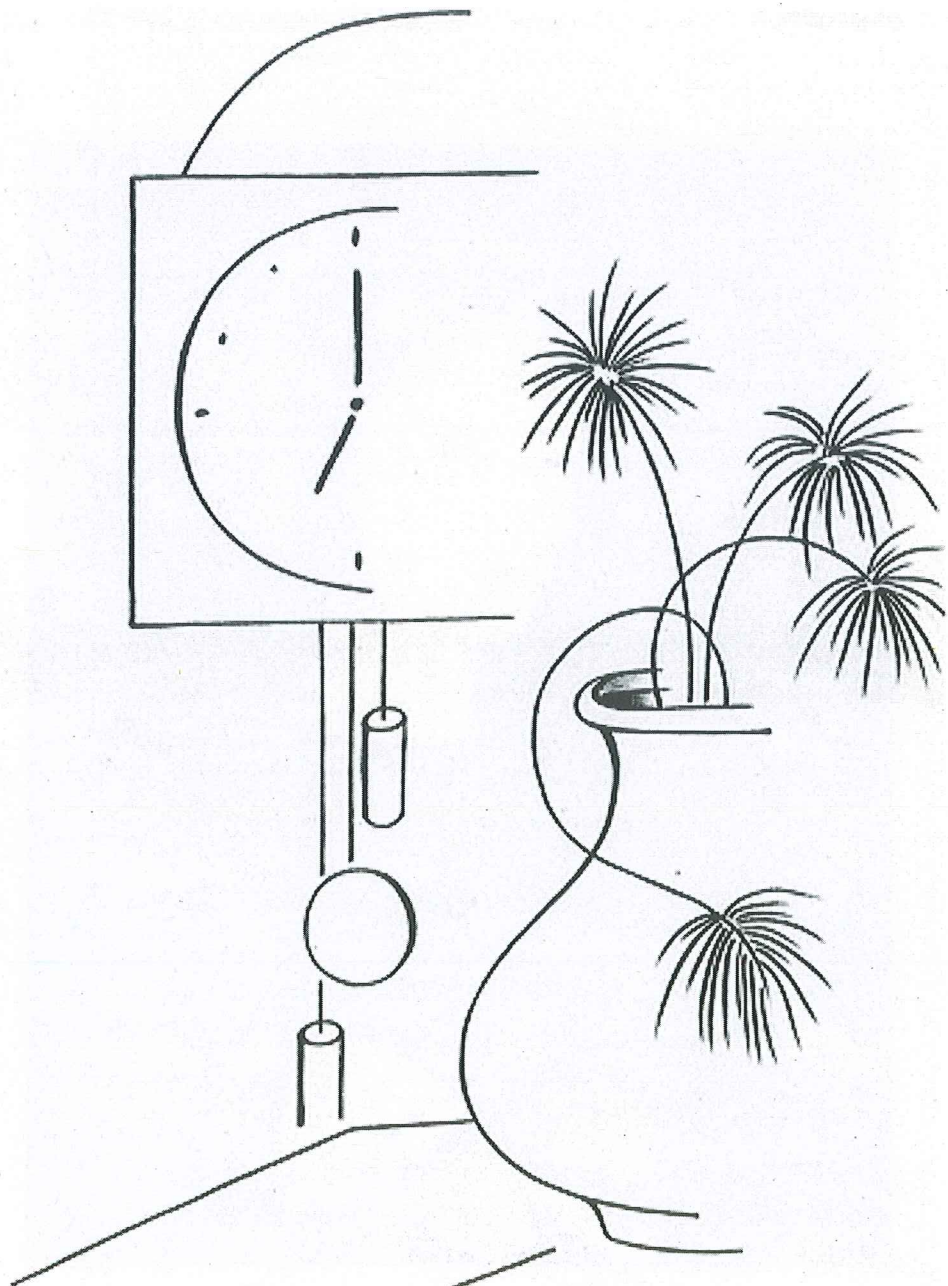
Ljube so mi tudi druge drobnarije,
Tvoja miza, stoli, obleke, ki jih nosiš,
akvarij in male zlate ribice.

Rad imam Tvoj nakit, ličila, glavnik,
lasnico in ogledalca. Iznošeno črno
torbo, v kateri si jezno vedno nekaj iskala.

Rad imam Tvoje igračke, malo glasbeno skrinjico,
lutke in medvedka brez nosa na omari.

Rad imam Tvoje pisce in znance,
sorodnike in prijatelje stare,
prostore, kjer delaš in kjer živiš,
in tiste, kjer usta svoja sladiš.

Povem ti zdaj, to moram priznati,
ko tebe sem spoznal, odšli so stari časi.
Da vse sem vzljubil, je resnica prava,
ker sem zaljubljen v Tebe, moja draga.

Gaya Jemberan Jarak

TI SI BOGASTVO

Ni ti treba biti lepa,
kot v bajki je princesa,
ne bogata kot kraljica,
ne svetovnega slovesa.

Nič posebnega ne bodi,
kar bila bi Tebi nada
ne posezi za ničimer,
kar veš, da Ti ne pripada.

Kaj bi Tebi moč in sila?

Bodi skromna, enostavna,
taka, kakor je resnica,
kakor lepa sta beseda
in življenje.

Ti že sama si bogastvo,
Tvoj pogled in gibi Tvoji,
pa nasmeh,
ljubezen Tvoja.

V Tebi Tvoja je lepota,
v Tvojih mislih,
v Tvojem srcu,
v človeški duši.

Vzemi od drugih toliko,
kolikor lahko jim vračaš,
moja pa je želja mala,
da bi vedno mi ljubezen dala.

ČE TI BILA BI MOJA

Če Ti bila bi moja,
izginile bi žalost, črne slutnje,
pričakovanja, bolno hrepenenje.
Izginile bi neprespane noči,
pusti dnevi, trpljenje
in samotno življenje.

Če Ti bila bi moja,
iz duše bi izginil mrak,
bi zacelila srčne rane,
pregnala more, strah in sum,
izbrisala spomin, zbistrila um.

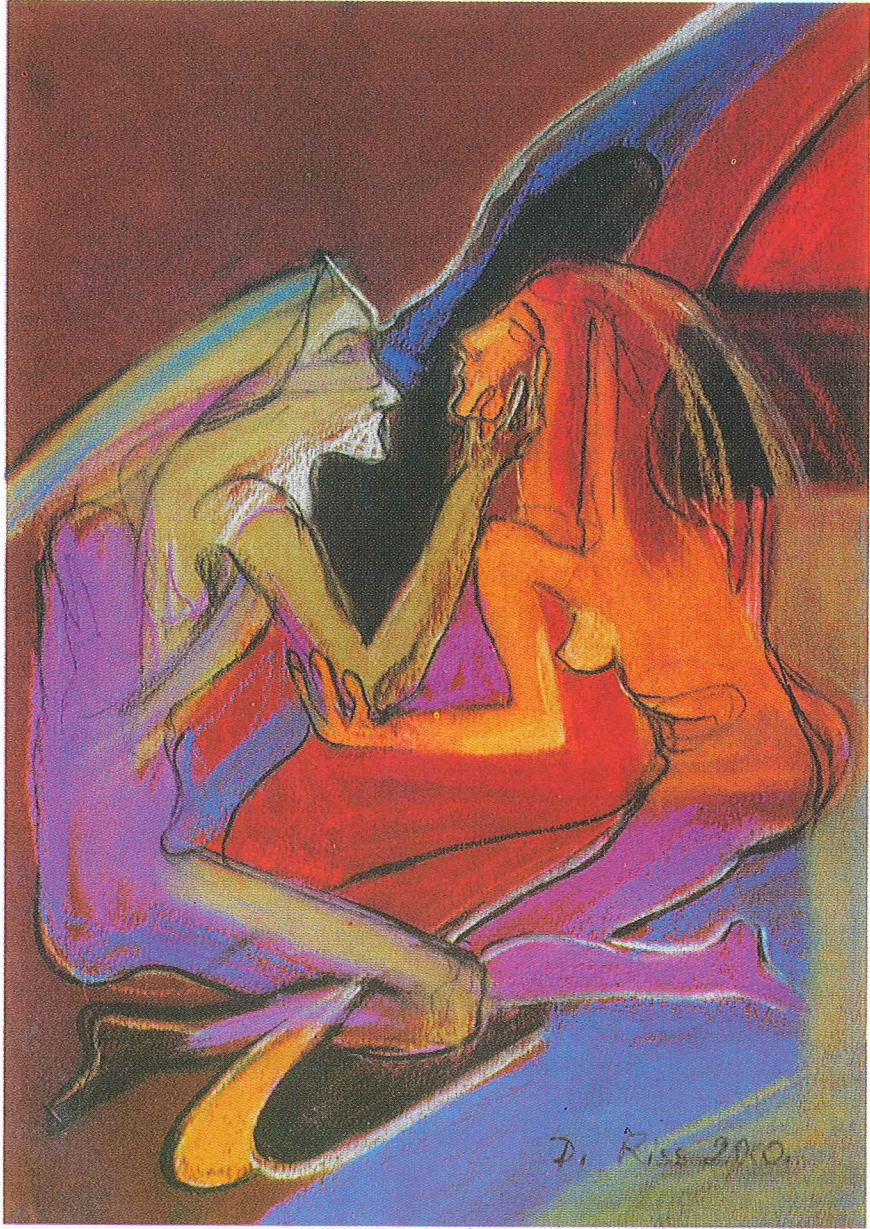
Z ramo ob rami lahko bi odšla,
z roko pod roko do konca sveta.

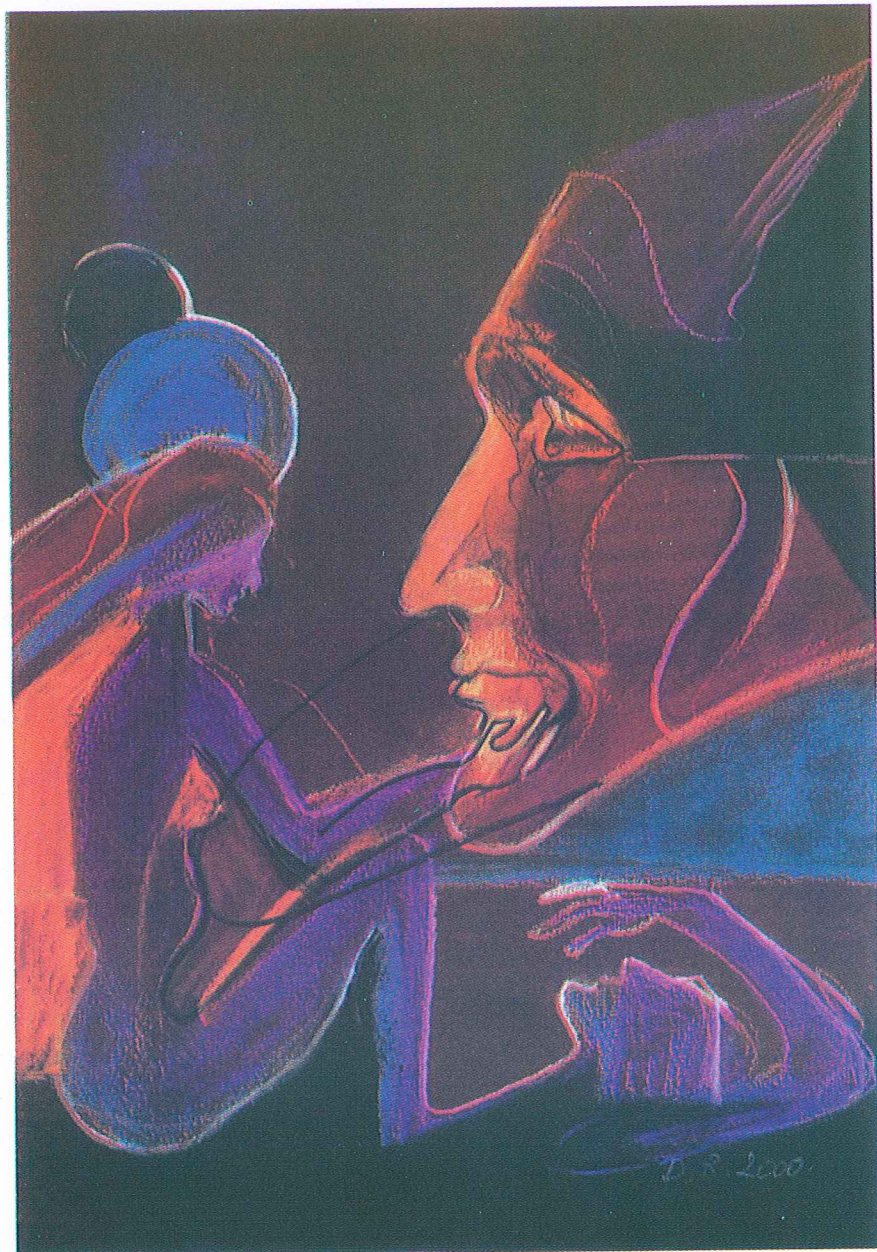
Če Ti bila bi moja,
otožnemu bi srečo podarila,
pregnala muko, moč vrnila.
Življenje novo bi odkrila
ter z roko bol mi omilila.

Oči bi moje zablestele,
od radosti, ker imam Tebe.

Če Ti bila bi moja,
kot ptič bi poletel,
s Teboj bi bil,
s Teboj bi sanjal
in ob Tebi bi bedel.

Vse, kar imam, bi Tebi dal,
bi ljubil Te,
ob Tebi bi cvetel
in rad bi Te imel,
SAMO, ČE TI BILA BI MOJA!

RAD GLEDAM NJENE OČI

Ko oči pogledam njene,
rad ozrem se v njen obraz,
vedno mi, zaradi treme,
v grlu podrhtava glas.

Kakor roža cvetne liste
v krasen venček razdeli,
to trepalnice so njene,
ki krasijo ji oči.

Nad očmi pa v blagem loku
dve sta tenki obrvi,
tamkaj vsaka v barvnem tonu
delček čela okraši.

Če trepalnica mežikne
in če meni mig velja,
srečen sem, ker je le meni
sreča ta namenjena.

Ko pa v zenici pogledam
kot v ogledalca dva,
sliko svojo v njih zagledam,
takrat srečna sva oba.

LJUBEZNI NISO ENAKE

Vsaka je ljubezen enaka,
v srcu radost, v očeh iskra.

Zaljubljeni pa ne priznajo,
da so vse ljubezni enake,
upajo, želijo,
iščejo nedosegljivo.

Ljubezni svoje ne bi dali
za vse na svetu, če kdo vpraša,
v sreči samo šepetajo:
lepa je ljubezen naša.

Ljubezen je za nas največja,
naša je ljubezen dična,
drugim pa samo je slična.

IZBRAL BI SAMO TEBE

Jaz izbral bi samo Tebe,
če bi Ti tako želela,
srcu pa ne morem reči:
bodi mirno, ker ljubezen
prava ni še zagorela.

Tebe bi izbral resnično,
to ni šala, ne prevara,
le težava je velika reči Tvojemu srcu,
naj močnejše zame utripa.

Da, izbral bi samo Tebe,
tu med mnogimi ženami,
da, izbral bi samo Tebe.
Celemu bi svetu rekel,
naj vedo le, da nikoli
ne bi Tebi se odrekel.

Čutim in vem, tako mora biti,
Ti ne moreš pred mano se skriti,
tudi jaz skrival ne bom več želja,
klic moj naj čuje se tja do neba:

IZBRAL BOM TEBE.

DRAGA, HREPENIM PO TVOJIH USTNICAH

Poljubil ustnice bi Tvoje,
to želja je, to cilj je moj,
življenje svoje bi dal,
da enkrat poljubil bi te.

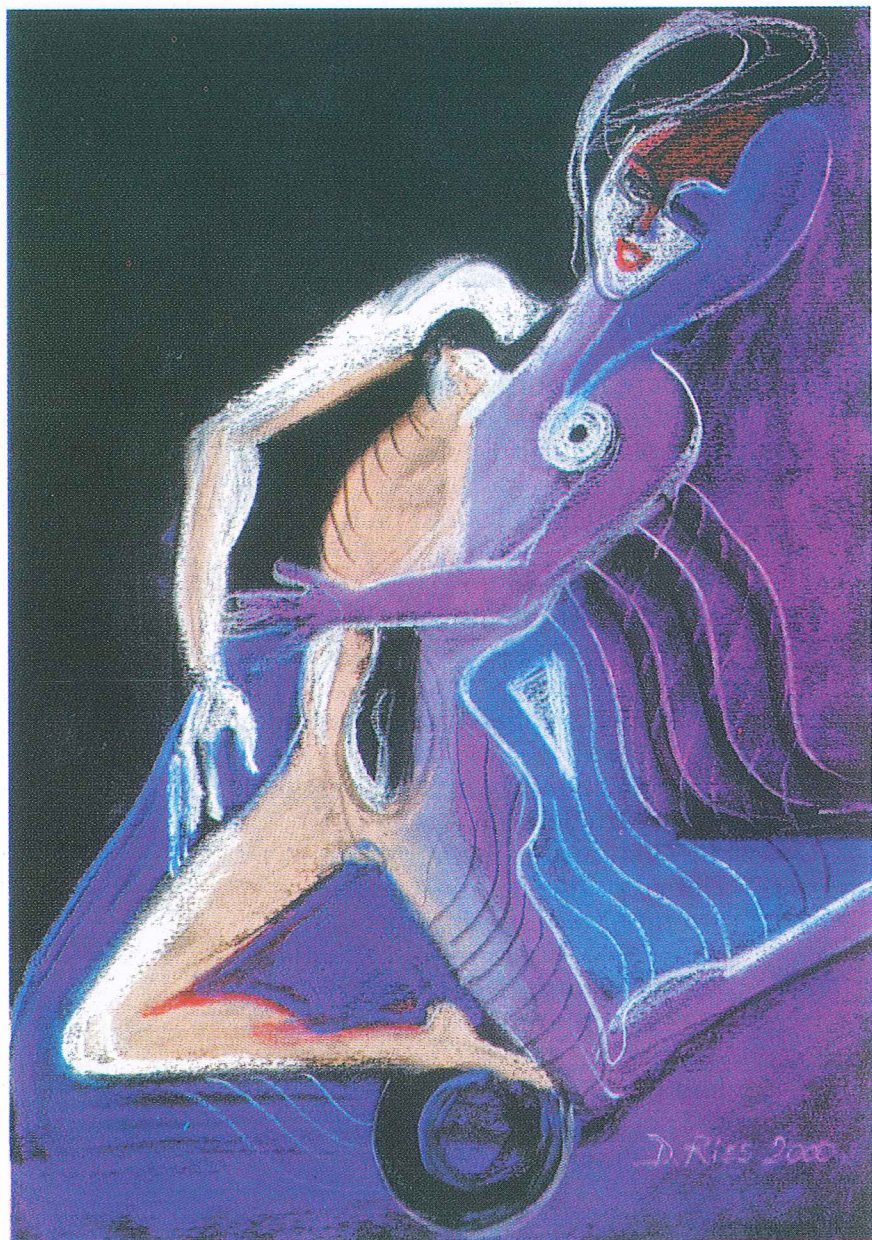
Če dala bi poljub mi nežen,
gasila bi mi v srcu plamen.
Oh, daj poljub, četudi bežen,
na njega čakam noč in dan.

Te ustnice zanosno lepe
imajo prav poseben sijaj,
v milini čutim jaz obete,
da bom občutil jih nekdej.

Ne veš, kako želim si, draga,
da dala bi poljubček Tvoj,
vnaprej bi rekel jaz Ti hvala,
če bi dobil ga že nocoj.

Vse moje misli so pri Tebi,
v ustnicah zamišljam raj,
podaril vso bi srečo Tebi,
ker vem, dobil bi jo nazaj.

ŽENA MOČI

Pleniš z nasmehom.
Osvajaš s pogledom.
Očaraš z lepoto.

Kaj Ti je potrebno to?

Prisrčno se vedeš.
Nežnosti kažeš.
Izkazuješ dobroto.

Naj Ti to bo!

Zavajaš z izgledom.
Želje obujaš.
Namene skrivaš.

Kaj ni očitno to?

Čustvom kljubuješ.
Brzdaš strasti.
Drzno postopaš.

Kaj preveč ni to?

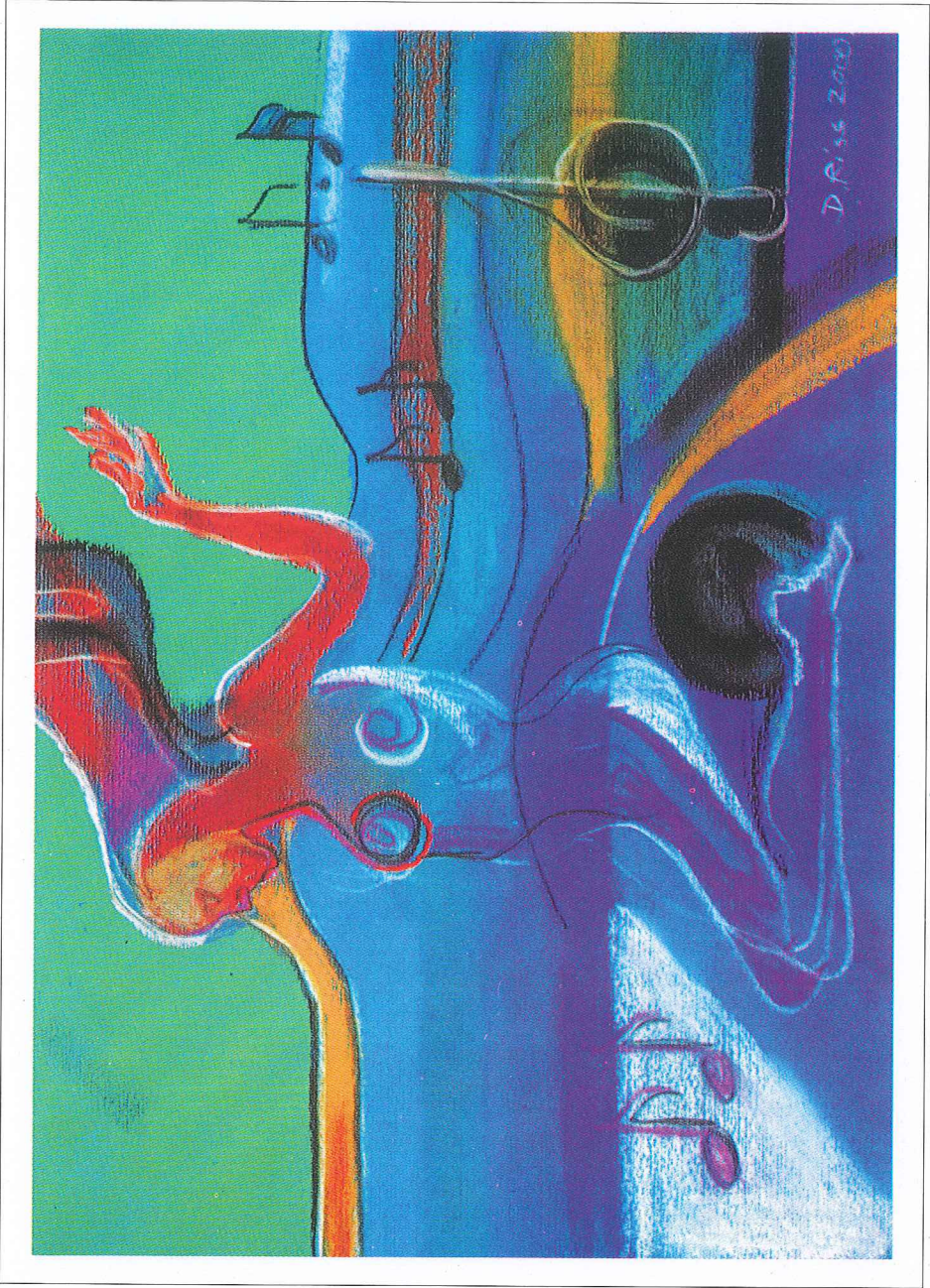
Misliš kaj,
kam Te bo pripeljalo to?

NA SONČNEM MORJU

Ožarjen s poletnim soncem,
sem ležal na plaži ob morju,
očaran od Tvoje lepote,
sem znašel se v objemu Tvojem.

Misli so mene nosile,
želje so me vodile,
omamljen ves od poljubov,
sem kopal tam se v znoju,
Tvojem in svojem!

NAJ IZGLEDA NORO

Dvignila lase si, poslikala obraz,
zdaj imaš svoj imidž,
kot zahteva čas.

Plašč tvoj, v takem kroju, nosi znamko "bajno",
vsi so ti zavidni,
ker izgledaš sijajno.

Čevlji v stilu mode, skladni so z uhani,
so iz kačje kože,
z visokimi petami.

Tvoj okus je pravi, kakor še vse drugo,
si nekomu zvezda,
drugim pravo čudo.

Nekim zdaj ugajaš, drugim si "čez les",
si v centru pozornosti,
a čudna si zares!

ČAKAL SEM TE

Tudi tega dne sem Te čakal
in vedel sem, da boš prišla,
da vedno bila si točna,
navada je Tvoja bila.

Ko čakam, takole razmišljam:
je lepše čakanje to,
morda pa srečanje s Tabo
danes še lepše bo?

Meni je srečanje praznik
in lep je to doživljaj,
ki vedno se znova ponavlja,
ko prideš semkaj nazaj.

S seboj prinašaš veselje,
lepoto življenja, ljubezen. Vse.
Prišla boš. Prepričan sem v to.
Vem, da boš prišla. Kako je to lepo!

Odmev tvoje hoje poznam,
že slišim Tvoj droben korak,
da Te bom vsak čas zagledal,
za mene to dober je znak.
Zal, to niso Tvoji koraki.

Prišla boš! Je časa dovolj.

To moje čakanje Tvojemu
prihodu nič ne pomeni.

Čakal bom.

In čakal sem, dolgo sem čakal
zaman jaz tistega dne.
Ti nisi prišla.
Niti jutri niti pojutrišnjem
nisi prišla.

Nikoli več nisi prišla.

A jaz?
Jaz pa še vedno čakam
s svojo ljubeznijo!

TEBI ZA VALENTINOVO, LJUBEZEN MOJA

Tako je vedno za dneve sreče,
da moški hitijo kupovat cvetje.

Ta dan mi bilo je v srcu toplo,
povabljen sem bil na valentinovo.

Res, zgodilo se je neki dan,
da srečal sem ženo svojih sanj.

Kupil sem cvetje, kot drugi povsod,
in sem odpravil se srečen na pot.

Prišel sem do cilja. Na hišnem pragu
zagledal sem Tebe, lepo in mlado.

Na tisti dan malo svoje misli skreni,
bili smo vzburjeni, priznala boš meni.

S tresočo roko sem šopek Ti dal
in brez besed pred Teboj sem obstal.

Gledal sem nemo Tvoje roke,
zaželel sem si, da objele bi me.

Nesmotrnost moja, kam siliš me to,
sam sebi sem šepnil: Pozdravi se z njo!

Pristopil sem k njej, ji poljubil roko,
mi v tistem trenutku bilo je lepo.

Sta šarm, lepota krasila večer,
ostal bo v spominu zares, venomer.

A zdaj Valentinu stokratna hvala
za ljubezen, ki tistega dne je nastala.

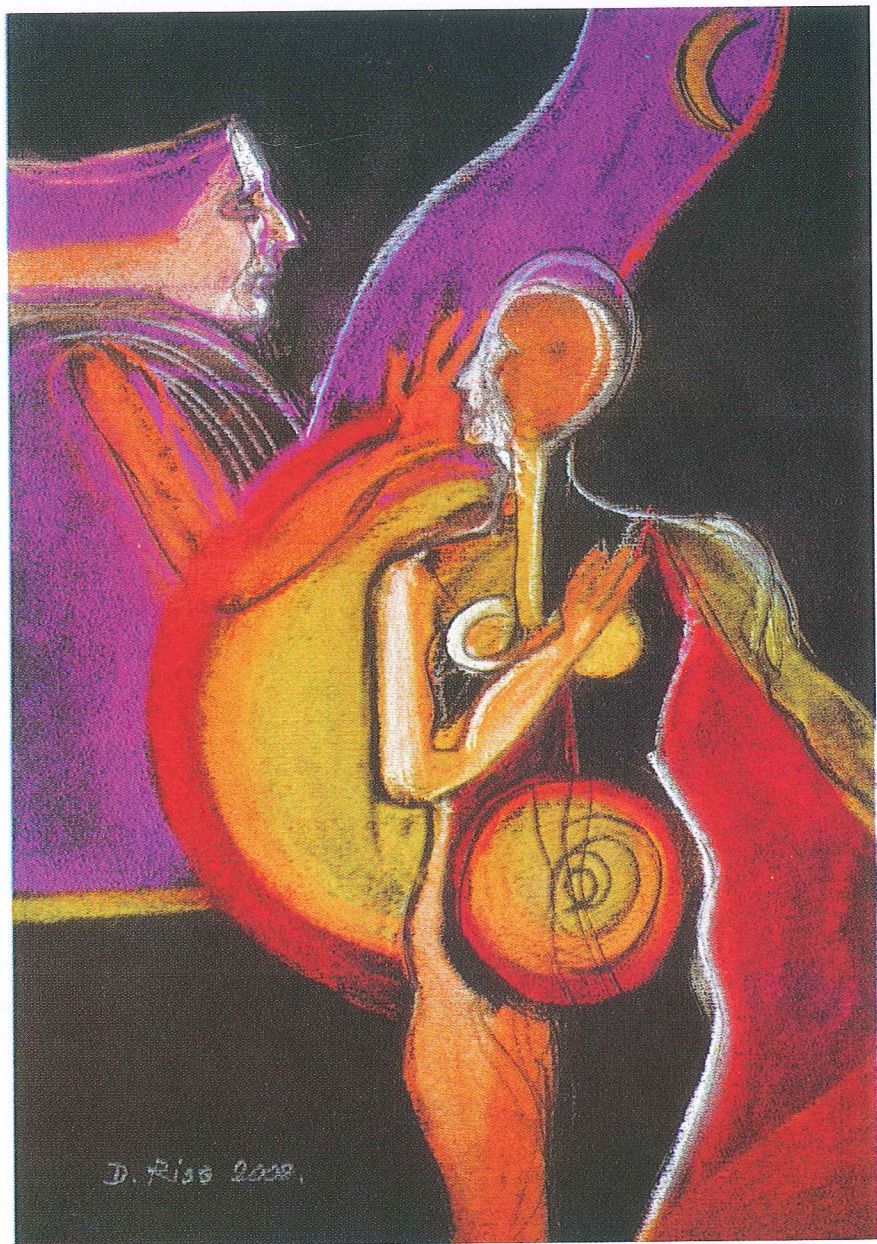
NAJ TEČE NAJINA LJUBEZEN

Kot reka naj teče njena ljubezen
iz njenega srca v moje srce.

Iz moje duše v Tvoje spomine
in z dragim pogledom v moje oči
pa v misli Tvoje vsa moč besedi.

Naj solze in roke v najina bitja
prelijejo vse to v ljubezenski žar,
da tale izvir ne presahne nikdar.

**LJUBEZEN MOJA,
LEPO SI MOJE ŽIVLJENJE**

Vse, kar sem imel najlepšega v življenju,
bila si Ti,
ljubezen.

Zato, da danes srečen sem, ponosen,
gre Tebi hvala,
ljubezen moja.

In vse, kar življenje srečno more imeti,
lahko mi daš le Ti,
ljubezen, ljubezen.

NE DAJO TE MENI

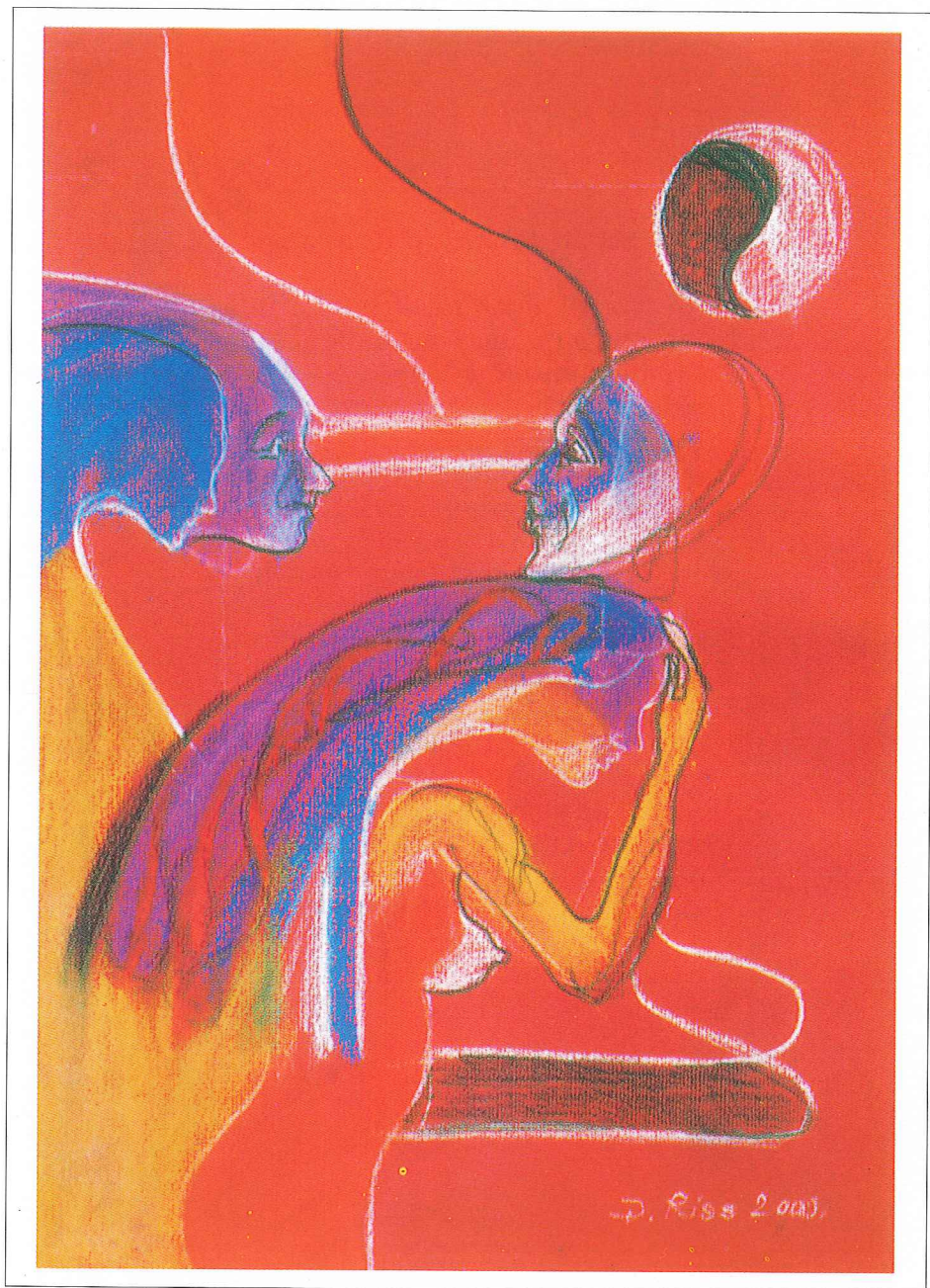
Ne dajo Te meni, si rekla tako.
Ne zmeni se nič, če Ti to reko!
Ljubezen to mojo, zatrdim Ti to,
preprečil nihče in nikoli ne bo!

Jaz svoje namene dobro poznam,
zato si pameti soliti ne dam.
In vse jim bom besno rekel v obraz,
da prav sem imel, pa pokazal bo čas.

Ti veš, da ljubezen je najina prava,
ne mora zato zdaj boleti Te glava.
A oni skrbijo naj vedno za se',
naj v tuje stvari ne vtikajo se!

Jaz milosti ne prosim in klečal ne bom,
da Tebe dobil bi, jih prosil ne bom.
Če me razjezijo, bom stisnil zobe,
udaril po mizi, se treslo bo vse.

Tudi kozarec lahko bi razbil
pa ga ne bom, ker ne bom ga izpil.
Ljubezen bo najina, najina stvar,
v njo vtikal ne bo se nihče in nikdar.

SAMA S SEBOJ

Strašne misli me morijo, v prsih me duši,
težka mora mene tlačiti, človek da znori.
Le zakaj ne smem ljubiti fanta dragega,
s katerim jaz lahko odšla bi tja na kraj sveta?

Ranjeno srce je moje, ranjena sem jaz,
se življenje z mano šali, al' igra se čas?
Kaj se čudnega dogaja mi v zavesti zdaj,
stokrat to sem že vprašala in ne vem, zakaj?

Težke zdaj noči so moje, težki dnevi vsi,
koga, reva, zdaj naj prosim, da me ohrabri?
Na življenje svoje, golo, jaz pravico imam,
le razlogov za težave sama ne poznam.

Le s solzami svojo dušo lahko umirim
in za lepše se življenje jutri, danes jaz borim.
Morda pa usoda hoče, da ostanem sama,
žalostna, otožna, trudna in osamljena?

S čvrsto voljo, v zmago svojo, vedno bolj upam.
Žalost vso in vse tegobe spet bom pozabila,
kot kraljica s krono se bom zopet veselila,
ko nekje na cilju se bom z ljubljanim dobila.

MOJI LJUBEZNI

Vse moje zdravje je v Tebi,
saj rojen jaz sem le za Te,
živi mi v duši Tvoja slika
in oreol slave, ki žari.

S Teboj sem srečen jaz in močen,
zdravilo si za moje rane,
iz Tebe seva nada zame,
dobrota vsa in moč resnice.

Brez Tebe jaz sem brez imena,
zgubljen popotnik, kakor v komi,
sem pogorišče, sama tema,
kot pusta zemlja, ki jo večnost lomi.

Ti zvezda si vodnica meni
in vera v prihodnje dni,
rad stopil bi s Teboj v življenje,
dočakal s Tabo zadnji dih.

LEPI SPOMINI

Da, spominjam se.
Bilo je lepo,
povsod okrog naju
in v naju dveh.

Midva skupaj.
Gledani Te in uživam.
V očeh Ti je radost,
na licih sreča.

Iskal sem najlepše,
našel najdražje.

V vsej tej lepoti
bilo je najlepše,
da si bila Ti lepa.

MOLČIŠ

Danes Ti molčiš,
si brez besed za mene,
kot da so običajne
za vedno izgubljene.

Le tu in tam šepečeš,
a nič Te ne zanima
in meni nič ne rečeš,
najlepša je tišina.

Le pritajeno hlipanje,
globok vzdih srca,
na licih grenke solze,
telo pa drgeta.

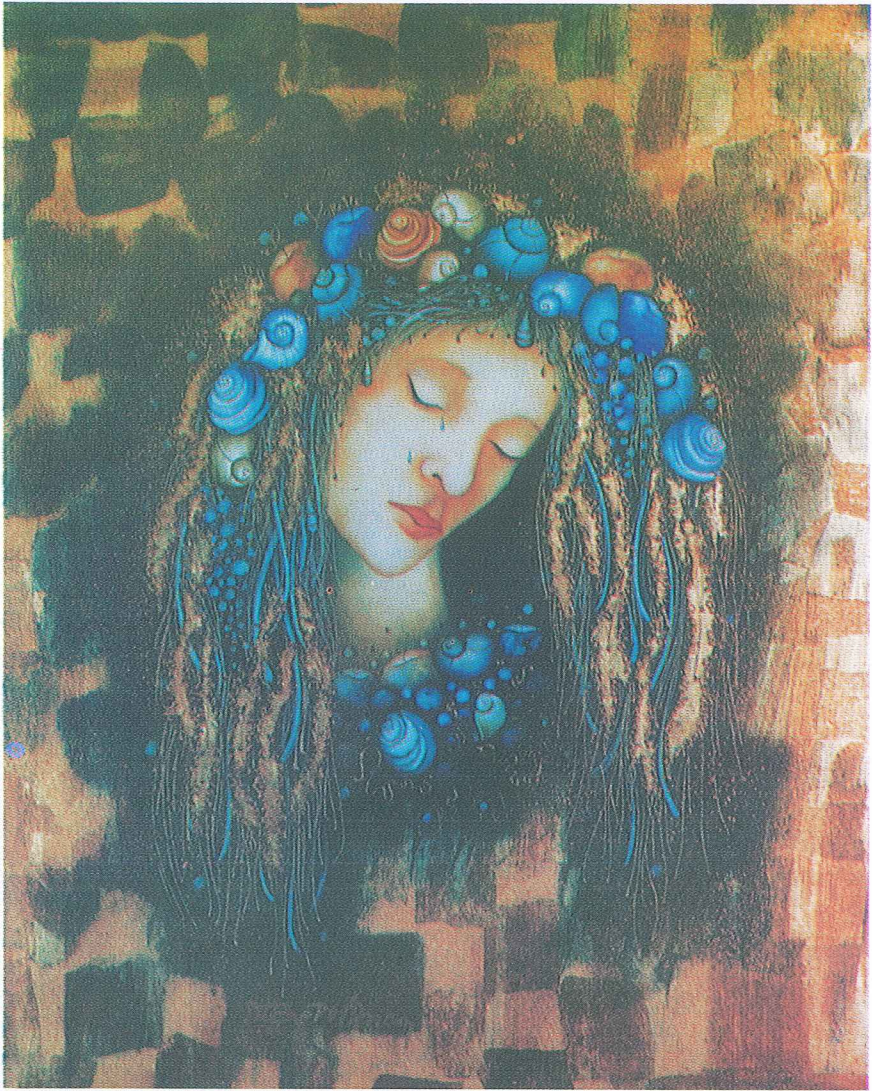
A veliko tega bi mogla si reči
svetu, o nama, o sreči.

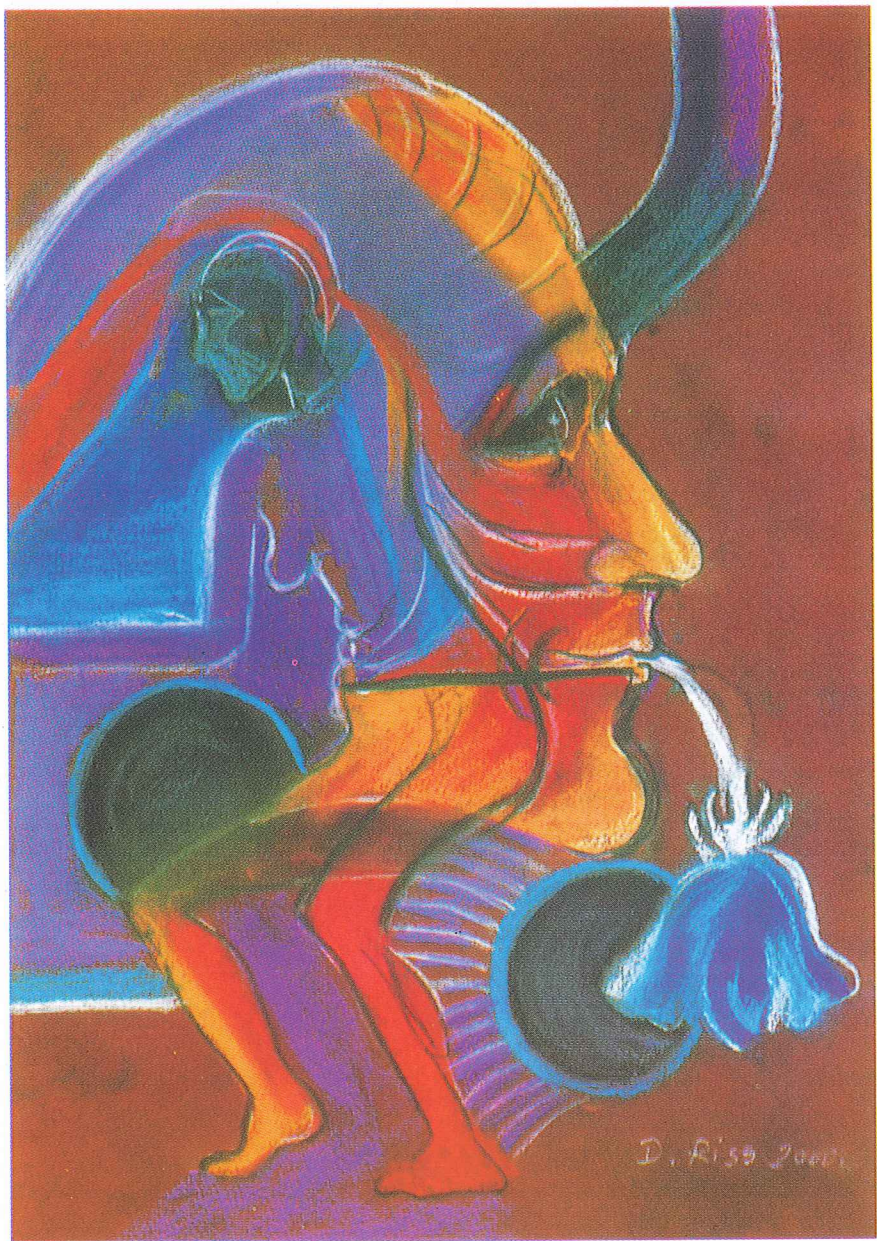
Danes Ti molčiš,
kot da sva vse si rekla,
besede nežnosti ne bo,
ker jemlješ zdaj slovo.

Še vedno Ti molčiš
in nekam v prazno gledaš,
potem potihoma veliš:
Ljubezen moja, greva,
prišel je najin čas.

Ne vem, zakaj ta molk
je v naju moral priti?
Kako zdaj žalost v srcu
jaz morem pozabiti?

LJUBEZEN MOJA, SPOMNI SE

Spomni se, draga, vseh lepih dni,
ki si z menoj preživela jih Ti.
Spomni se srečanj in dolgih poti,
vse od začetka, do današnjih dni.

Spomni se vsega. Sanjarjenja, sanj,
ko sva objeta dočakala dan,
lepih dogodkov, poletnih vročin,
toplega morja in nočnih tišin.

Spomni se na dogodivščine male,
vsaka imela svoje je čare.
Pa na poljube, ki sva si jih dala,
drug drugemu nisva nikoli lagala.

Spomni se solz, radosti, in težnje,
lepih pomladi in zimskega veselja,
časa, ko otrokom sva izbrala ime,
lepo je bilo, spominjaš se še?

Spomni se plesov, pesmi, zabave,
spomni se prve skuhane kave
in ne pozabi prijateljev starih,
pa rojstnih dni in naših proslav,
pa valentinovega tudi ne,
ko sem podaril Ti prvi cvet, takrat,
ko sem prvič poljubil Te.

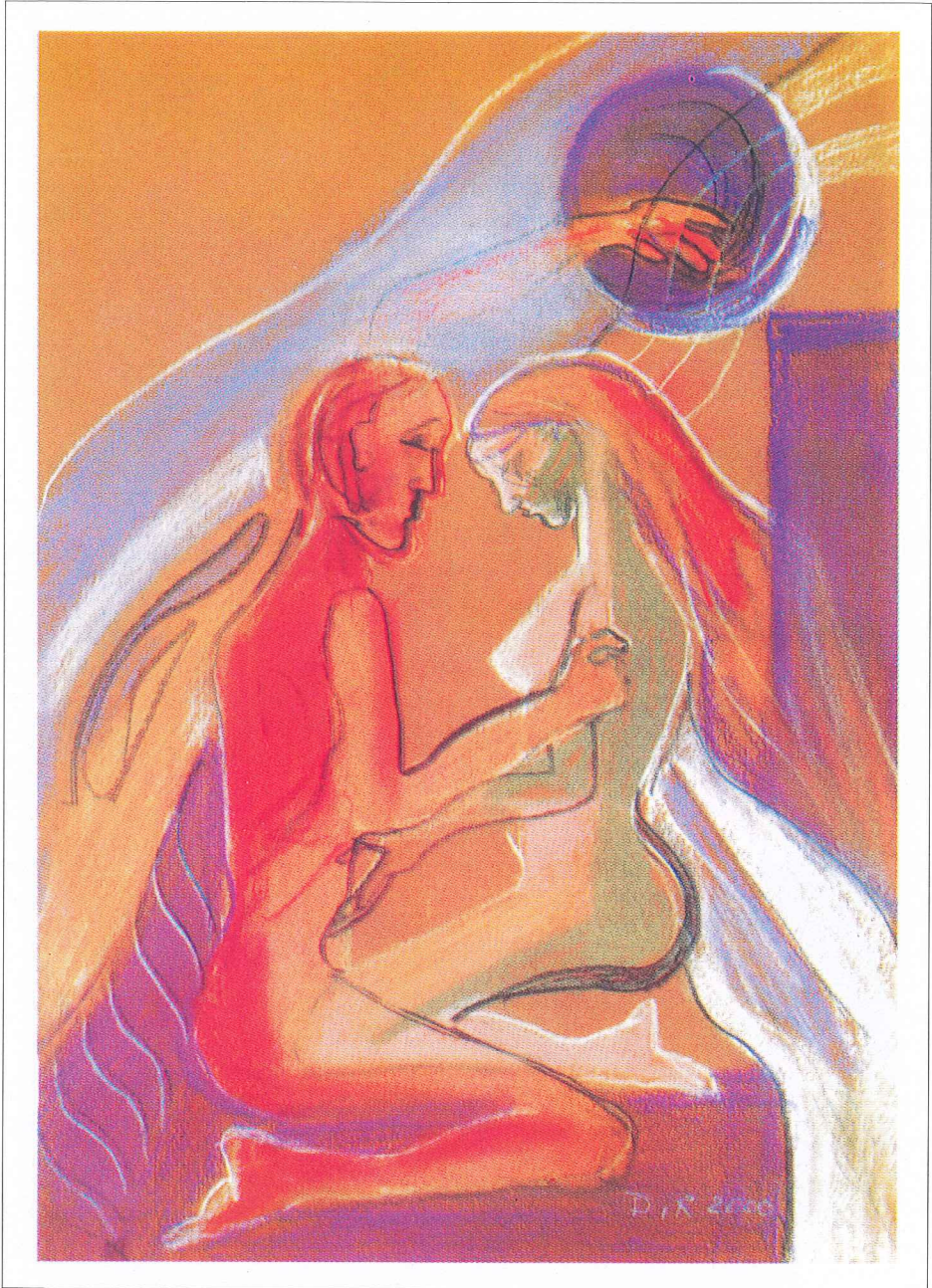
Vselej spomin od začetka naj krene,
ker je usoda to pot utrla
za Tebe in mene.

DRAGA, ČUVAJ SVOJO LEPOTO

Danes zračiš Ti z lepoto
in kot roži,
dal bi Tebi jaz ime,
še dišav bi Ti natrosil,
da opajala bi me.

Razkazuješ svoje čare,
nežnost Te je vso oblila,
za nekoga si kraljica,
a za druge prava vila.

Drugim vedno bodi lepa
le ime naj Ti zaznajo,
drži pa obljubo dano:
zame čuvaj vso lepoto.

TEBI, LJUBEZEN MOJA

Nisem Te kupil,
da bi moja bila.

Nisem te našel vsemogočo,
da bi me obogatila.

Niso mi Te podarili,
da bi meni dom krasila.

Tudi nasledil Te nisem,
kajti to bila bi burka.

In ukradel Tebe nisem,
ker bi bilo nečastno.

In osvobodil Te nisem,
ker sužnja bila nisi.

ZALJUBIL SEM SE V TEBE,
IZBRAL SEM TE IN PRAV
ZATO SI MOJA ŽENA MILA!

NE VERJAMEJO MI

Lačna sem hudo,
jem zares premalo,
ko pa se pogledam,
moj bog, imam salo.

Nimam apetita,
rada vam priznam,
ob priliki pa vsaki
brž nekaj v usta dam.

Sladkarij ne maram,
resnico vam povem,
ampak čokoladam
upreti se ne uspem.

Kaj storim naj s sabo,
če mi prija hrana.
Kadar jo zagledam,
prevzame me omama.

Porogljive te besede,
vsak lahko posluša,
Ona je vseeno
nekomu
ljubezen,
srce in duša.

VREZANO IME

S pipcem v roki, tam na klopi,
v lepem parku nevede
na naslon, kar naenkrat,
vrezal njeno sem ime.

Ko zanosno sem sanjaril,
nisem se zavedal še,
kaj storil sem, pa ob njenem
vrezal sem še svoje ime.

Vem, da me svet bo grajal
za vedenje tako moje,
mogoče pa bi oprostili mi
če vedeli bi,
koliko globoko je njeno ime
urezano v moje srce.

Večkrat prej sem opazil
tako ranjene klopi,
pa dejal sem, ni pošteno,
niso lepe te reči.

Tisoč bi klopi podaril,
da bi vrezal to ime
in da vsi ljubezen mojo
v srcu razumeli bi
in me ne obsojali.

Dan je mimo, zdaj večer je,
vse je tiho, skoraj noč,
v svoji duši pa sem srečen,
nepremično v temo zroč.

Tam na klopci z imenom
ves otožen sam sedim
in nikogar ne sprašujem,
če lepo je in pošteno,
ker tega še sam ne vem.

HALO, GOSPODIČNA NADIA

Halo,
dober dan vam voščim,
rad bi vprašal vas,
ste Vi Nadia?

Ja, ja, to sem jaz.

Ampak ne mudi se,
bom poklical še,
tam, čez eno uro
ali morda dve.

Ja, gospod moj dragi,
jaz poslušam vas.
Kaj ste me vprašali?
Zdaj ne slišim vas.

Gospodična Nadia,
drugo iščem jaz
pa ne vem zdaj, kje je,
zato bi vprašal vas.
Že vnaprej vam hvala,
bom poklical še,
tam, čez eno uro.

Ja, gospod moj dragi,
takale je stvar,
če ne vem imena,
pomagati ne znam.

Gospodična Nadia,
rad bi vprašal vas,
sem preveč nestrpen,
zdaj ni pravi čas.
Če je tukaj ni, bom
znova klical še,
tam, čez eno uro
ali morda dve.

Ja, gospod moj dragi,
kdo je žena ta?
Recite ime mi,
pa jo bom našla.

Gospodična Nadia,
usoda je zla,
važno ni trenutno,
da jo najdeva.
Če ne nadlegujem,
bom poklical še,
tam, čez eno uro
ali morda dve.

DRAGA, SEBE TI BOM DAL

Teško mi je pri srcu
in môra tlačí me,
nesrečen sem, otožen,
ker nimam nič za Te.

Bi šalo Ti povedal
in pesem - moj zaklad,
če bi še več želela,
bi dal Ti prstan zlat.

Ljubezen mi izkaži,
jaz zvest ti bom ostal,
z menoj zares boš srečna,
ker sebe ti bom dal.

Bi blagost svojo dal Ti,
roko, iskren pogled,
nasmeh, objem, poljube
in vic za gromki smeh.

Rad vse za Tebe dal bi,
saj več bi jaz imel,
ko Tebe, draga moja,
bi v srce svoje vzel.

Res ni veliko tega,
kar jaz lahko Ti dam,
to vzemi in me vzljubi,
da ne bom vedno sam.

Morda ne veš? Trpljenja
veliko jaz imam,
tega, za živo glavo,
pa Tebi jaz ne dam.

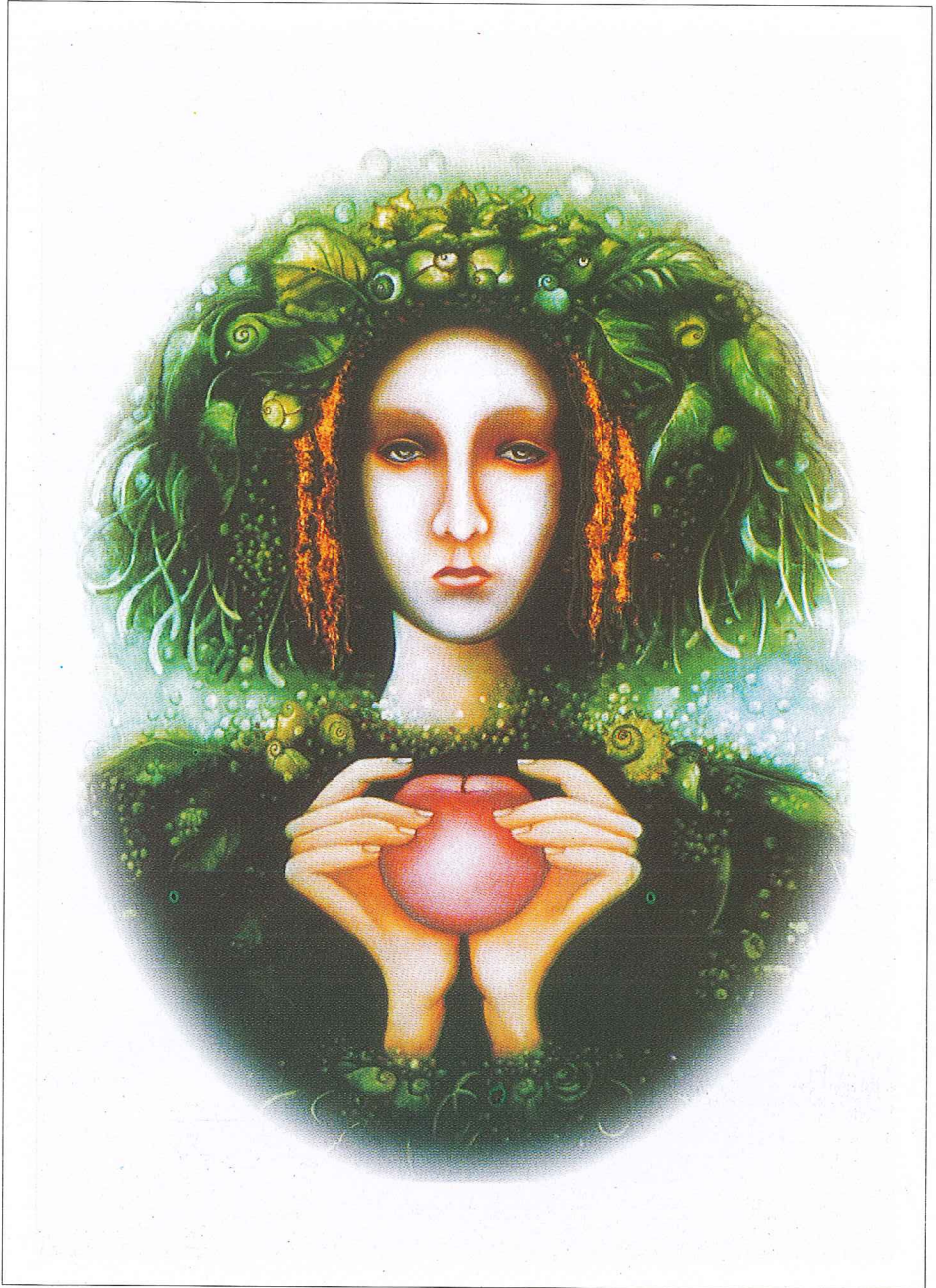
Poznaš vse moje sanje,
hrepenenje, minuli čas,
vse to bi Tebi dal,
samo ne morem dati časa,
ki najina je bil usoda,
in v nama vedno še živi
in ki se nikdar več ne
ponovi.

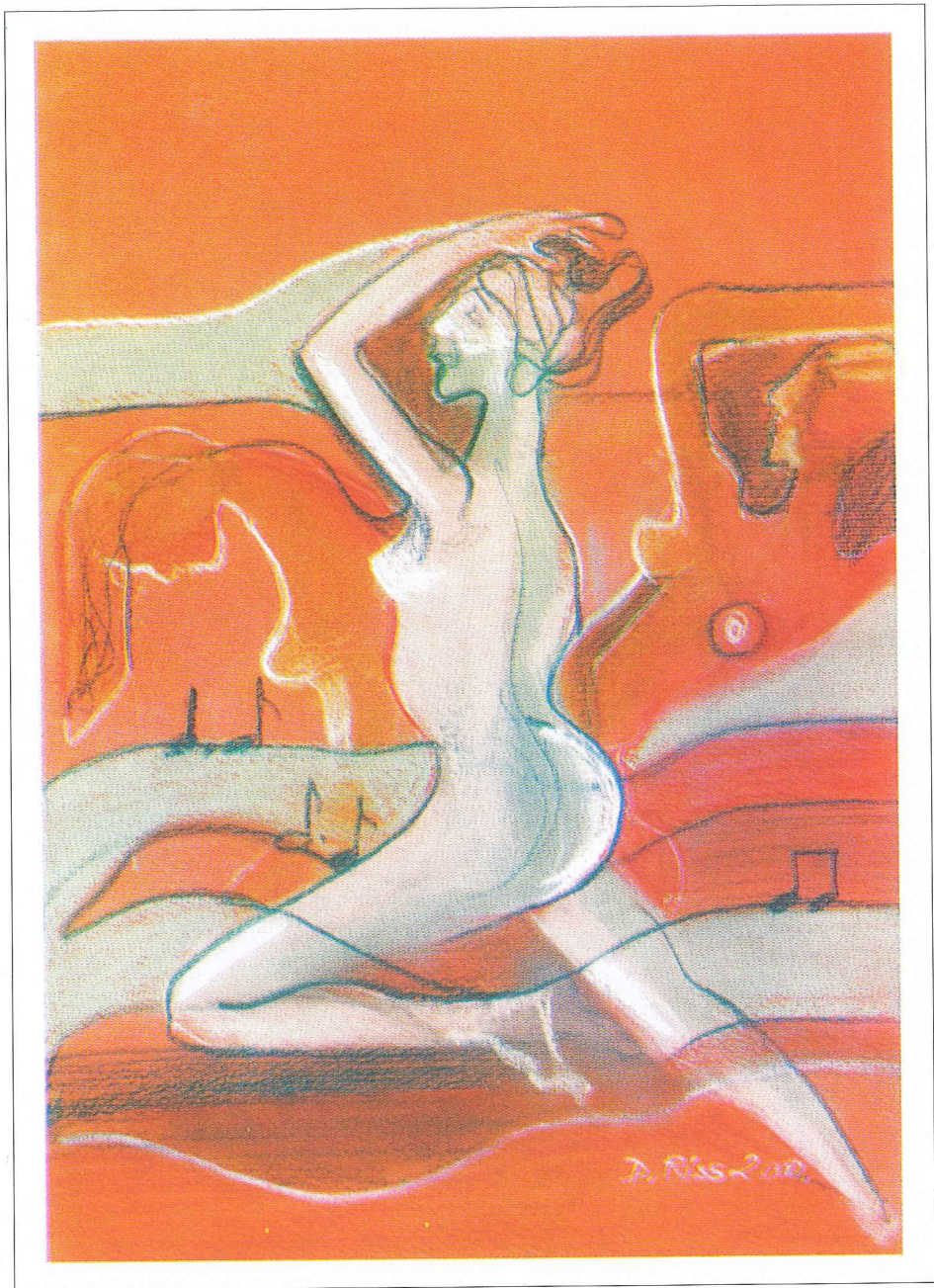
RAD TE IMAM

Čutim, da si v mojem srcu,
in nikomur te ne dam,
naj vedo vsi.

Zate živim, Ti moj si idol,
rad Te imam,
zato sem Tvoj.

Brez Tebe sem ničla,
s Teboj sem vse,
zato me ljubi, ker ljubim Te.

ISKAL SEM TE PO MESTU

Že večkrat imel res čudne sem sanje,
na Tebe pomislim, ko spomnim se nanje.
Ne vem sam, od kod prišlo je dekle,
in v njo že zdavnaj zaljubil sem se.

Sem hodil po mestu, okoli sem gledal,
sem upal, da Tebe nekje bom zagledal.
Morda si v bistroju, morda v pekarni,
ali na kavici v bližnji kavami.
Morda kupovat si šla v Maxi Shop,
tja, kjer pred vhodom stoji plošča STOP.
Gomila ljudi se je zlila
ampak ti med njimi nisi bila.

Vse parke obšel sem, postal sem otožen,
sem v cerkev pogledal, kot bil bi pobožen.
Na levo in desno kot nor sem hitel,
sem v mimoidočega se zaletel.

Sem tam na postaji res dolgo Te čakal,
žal, pravega vlaka jaz nisem dočakal.
In pravi ni bil noben avtobus,
srce je drhtelo, porasel je pulz.

Naenkrat zagledal tam damo sem lepo,
ki hodi kot Ti, k njej stekel sem slepo.
Ta Žena, na žalost, ni bila prava,
bila je podobna le njena postava.

Sem končno na tržnico gledat hitel,
v nadi, da tam bom pogled Tvoj ujel.
Tam mnogo žena in deklet je bilo,
a Tebe, predraga, ni našlo oko.

Obšel sem vsa mesta, na žalost zaman,
kjer zjutraj začel sem, zdaj zopet sem tam.
Da Tebe bi našel, le to sem želel,
sprašujem se zdaj, čemu to sem počel?
Minil je ves dan, da sem doumel,
da Tebe sem, draga, jaz v srcu imel,

TI SPIŠ

Gledal sem te, ko počivaš
in ko sanjaš lepe sanje,
v meni vnela se je želja:
sanjaj, sanjaj moje ime.

Sanjala si svoje sanje,
nihče nič o njih ne ve,
jaz ponavljam želje svoje,
sanjaj, draga, moje ime.

Gledal sem ti neprestano
usta, lica in oči,
v sebi pa priznal sem vdano,
čudne si želim reči.

V hipu pa je, kdo bi mislil,
smeh prevzel ti ustnice,
jaz, presrečen, sem pomislil:
vendar sanja moje ime.

Opustil sem misli svoje,
naj le draga mirno spi,
to bile so želje moje,
v njih resnice prave ni.

UGASI UPANJE, DA NE ČAKAM

Reši me te prazne nade,
nekdaj si bila mi up,
moja si bila kraljica,
danes pa grenak si strup.

Negoval sem Tebe vdano,
v Tebe sem ljubezen vlil,
vendar ni bilo mi dano,
da s Teboj bi to užil.

Radost je bila in sreča,
včasih s Tabo, reči smem,
zdaj pa moram pozabiti
prazne nade, jalov sen.

S tem jaz nočem več živeti,
kaj bi meni njen sijaj
in ne moram to trpeti,
ugasi jo za vekomaj.

Naj bo konec temu zdaj!

STISK TVOJE ROKE ŠE VEDNO POMNIM

Še vedno čutim stisk tvoje roke
in prstov v sebi,
ker z mojimi
bili so prepleteni.

Pomnim tudi dlani,
ki goreče so bile,
še prej ko te med sabo
so spojile se.

Najini sta srci to zaznali,
sta rokama še novo moč dodali,
a nežnost svojo
sta dlanem podali.

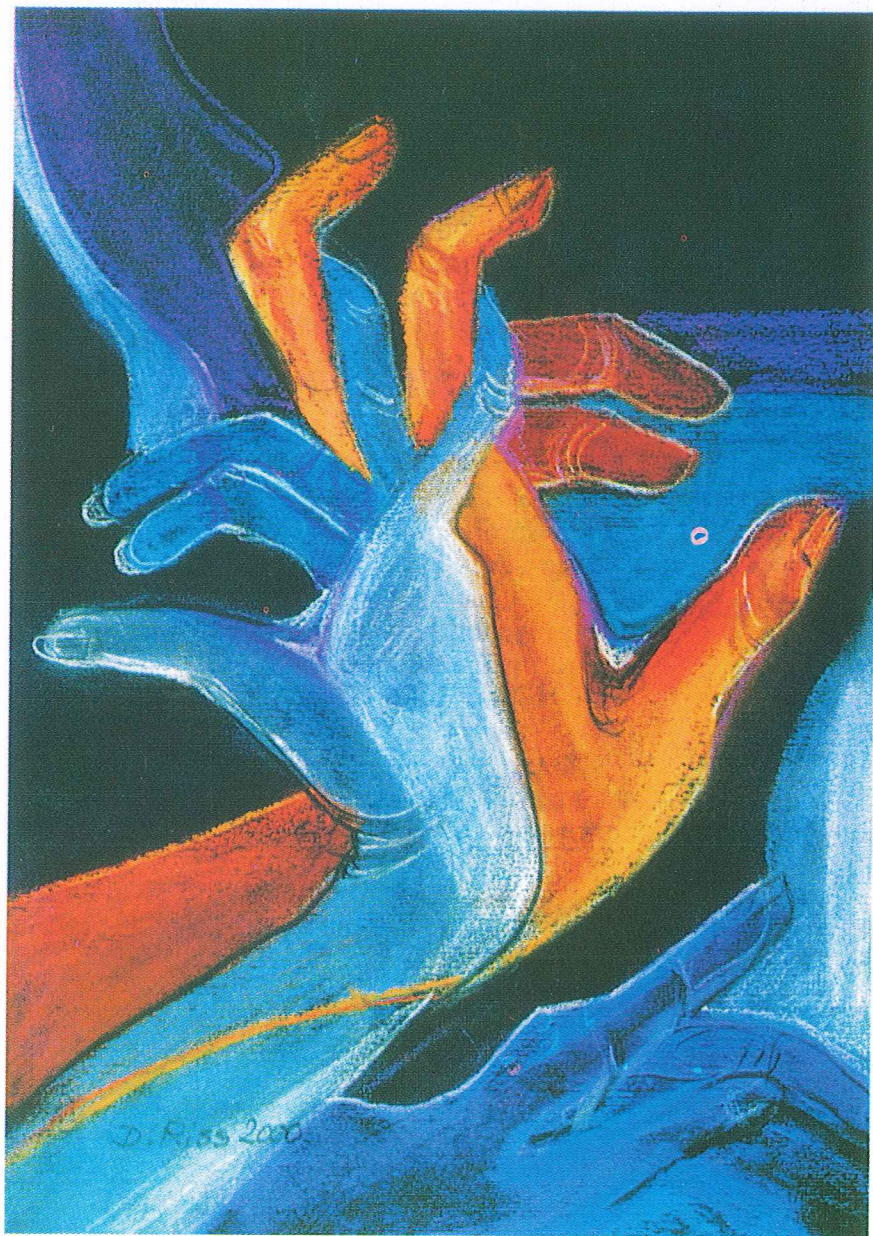
In kri zavre,
telo pa zadrhti,
ljubezenska draž
se v stisku rok budi.

Zbledele bi besede v tej idili,
stisk najinih bi rok ojačal v silini.

Odplavali v neznano bi pogledi
in misli z njimi v dalj bi poletele,
močnejše bi takrat
pesti se najine prijele.

Oko bi solza
včasih orosila,
bi hitro se
na licih posušila.

Za naju bi ostal le roke stisk
in v srcih najinih globok vzdih.

Raja Ibrillah Lurah

ODŠLA SI

Ne maraš najine ljubezni,
že pokopala si vse upe,
si po meni hrepenela,
preštevala si v strahu dneve.

Nekoč še v ogenj bi skočila,
se za ljubezen žrtvovala,
zdaj mene si že pozabila,
ker druga žena si postala.

Si na zvestobo pozabila
in tudi na ljubezen pravo,
si drugo sebi pot izbrala,
ko srečaš me, obrneš glavo.

Si spremenila misli svoje
in čudnim sanjam si se vdala,
niti pozdrava zame nimaš,
prijatelje si vse pregnala.

Besed za naju ni več lepih
in zdaj nov čas je že pred nama,
spomine jaz bom hranil v sebi,
za srečne dni, vseeno hvala.

KAZALO

str.

Kje so mimoze moje	5
Prebudil bom ljubezen tvojo	6
Jutri pojdem k njej	9
Ti si moja pesem, o ljubezen moja	10
Res lep je tvoj pogled	13
Prihajam k tebi	14
Popeljal te bom draga	15
Vzplamtela je ljubezen	16
Bodi moja	19
Rad bil bi tvoj	20
Rekla si, da me ljubiš, rekla si, da rada me imaš	23
Priložnost za najino ljubezen	24
Moje srce, tvoje srce	25
Ljubim njene roke	26
Imeni sva si izbrala	27
Daj mi ta poljub	28
Večnost in midva	29
Ljubeč tebe, vzljubil sem ostalo	30
Ti si bogastvo	33
Če ti bila bi moja	34
Rad gledam njene oči	37
Ljubezni niso enake	38
Izbral bi samo tebe	39
Draga, hrepenim po tvojih ustnicah	40

	str.
Žena moči	43
Na sončnem morju	44
Naj izgleda noro	47
Čakal sem te	48
Tebi za valentinovo, ljubezen moja	49
Naj teče najina ljubezen	50
Ljubezen moja, lepo si moje življenje	53
Ne dajo te meni	54
Sama s seboj	57
Moji ljubezni	58
Lepi spomini	59
Molčiš	60
Ljubezen moja, spomni se	63
Draga, čuvaj svojo lepoto	64
Tebi, ljubezen moja	67
Ne verjamejo mi	68
Vrezano ime	69
Halo, gospodična Nadia	70
Draga, sebe ti bom dal	71
Rad te imam	72
Iskal sem te po mestu	75
Ti spiš	76
Ugasi upanje, da ne čakam	77
Stisk tvoje roke še vedno pomnim	78
Odšla si	81

ISBN 953-97996-3-5